

Ставка на гривню

МВФ трохи затримує надання Україні чергового траншу кредиту, але це не заважає фінансовому ринку: гривня укріплюється і НБУ навіть рятує від обвалу долар

» стор. 6

Протоієрей Андрій Дудченко: Кожен із нас має звзвити себе, щоб увійти в Церкву...

Один із прихильників творення Української помісної церкви — про важливість збереження культурної автентичності, про інформаційний ресурс нової Церкви та потребу «пам'ятати про головне»

» стор. 9

Зима хоче на трон

Похолодає в середині грудня

» стор. 2

Україна молода

Середа, 12 грудня 2018 року

№ 136 (5452)

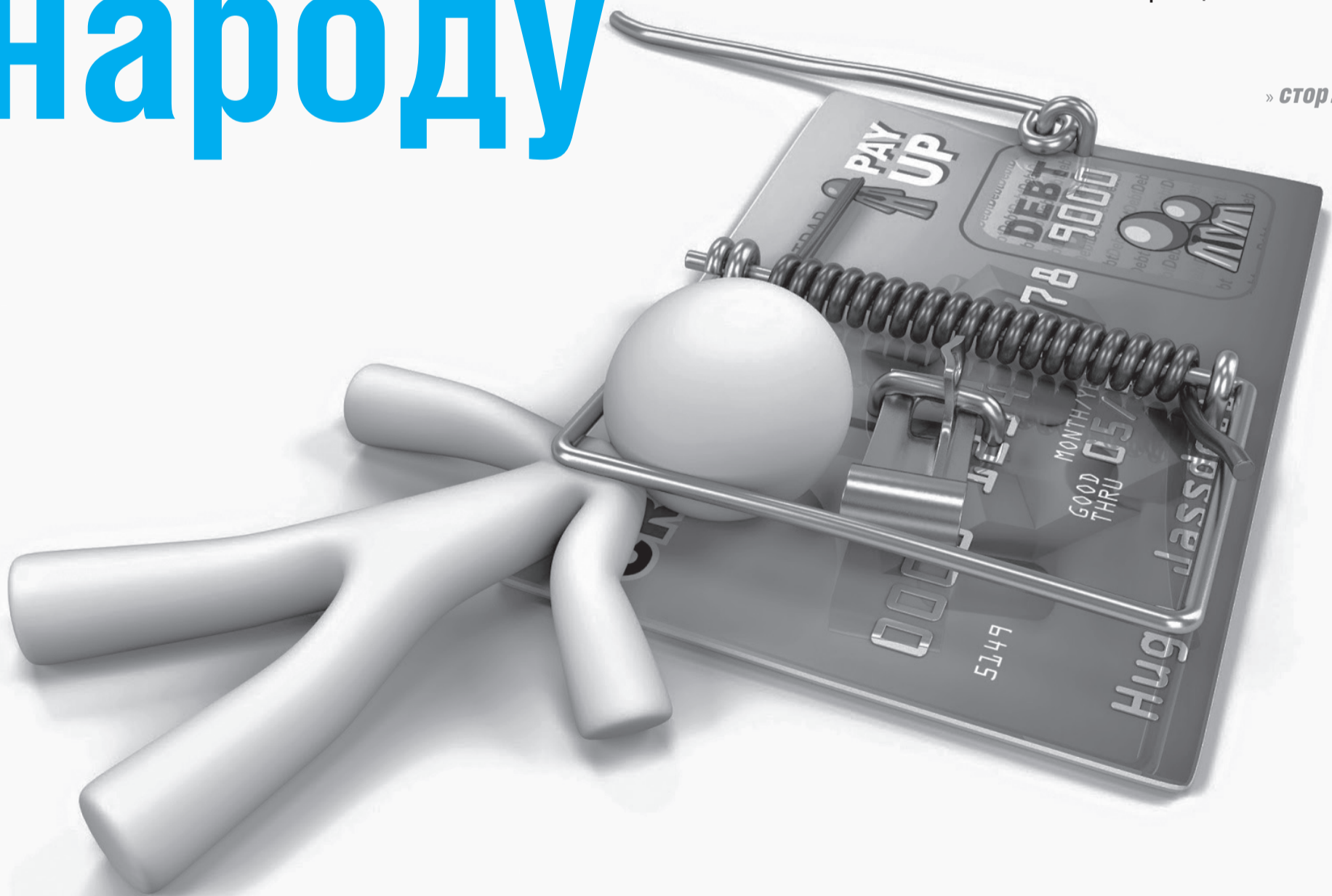

Учорашні курси
НБУ:
1 \$ = 27,776 грн
1 € = 31,735 грн
1 рос. руб. = 0,419 грн

Фінансовий терор народу

Які пастки криються за «швидкими кредитами», що їх роздають на кожному кроці

» стор. 7

Василь Серватюк
перший заступник начальника ДПУ

«Багато з вас свій досвід і вишкіл здобували в боях за незалежність нашої Батьківщини в різних гарячих точках. А сьогодні ви маєте змогу обмінятися цим досвідом».

■ ПРОТЕСТ

Жіночий бунт

У Почаєві звільнилися всі листоноші, яким прописано обслуговувати клієнтів за хвилину

Світлана МИЧКО
Тернопільська область

Містечко Почаїв Кременецького району Тернопільщини, широко відоме досі лише розташуванням там Свято-Успенської лаври, прославилося нещодавно, після сюжету на одному із загальнонаціональних телеканалів, зовсім іншим. Листоноші населеного пункту чи не першими в Україні адекватно відреагували на дивні реформи Укрпошти, спрямовані останнім часом аж ніяк не на покращення умов їх роботи та обслуговування населення.

Кілька днів тому всі 9 листонош Почаївського поштового відділення написали заяву про розрахунок за власним бажанням. Таким чином вони протестують проти низької зарплати — у середньому це 2 тис. 200 гривень. А після чергового «покращення» умов їхньої праці має стати ще меншою.

Річ у тім, що доставку пошти, яку дотепер вони здійснювали чотири рази на тиждень, вирішили скоротити до трьох. Обсяг роботи у поштарок від цього аж ніяк не зменшиться — її просто доведеться робити значно швидше і за менші гроші. Тобто якщо досі на обслуговування однієї людини їм виділяли дві хвилини (за свідченням листонош, при видачі пенсій, приміром, нереально і в 5 хв кластися), то тепер буде ще менше.

На невідповідність зарплати обсягу роботи та незадовільні умови праці листоноші Почаєва раніше скаржилися керівництву не раз, однак їхні справедливі претензії ігнорували, тож терпелі жінкам урвався.

Чи знайдуться на їхнє місце інші бажані, чи буде кому доставляти жителям містечка листи, газети та пенсії — питання залишається відкритим. Принаймні в районного керівництва Укрпошти відповіді на нього наразі немає.

■ ПОГОДА

Зима хоче на трон

Похолодає в середині грудня

Тетяна МИЩЕНКО

Уже 11 грудня в Україні суттєво ускладнилася синоптична ситуація. Зокрема, з початку дня в південній частині, особливо на південному сході — у Приазов'ї, а до кінця доби також на сході та в більшості центральних областей, окрім Вінниччини. Ознаки несприятливих погодних умов: дощ, місцями з мокрим снігом, подекуди сильні опади; посилення північно-західного вітру до штормового. На морі штормить. На дорогах місцями ожеледиця, снігова каша або й калюжі.

Решта території України поки що залишається у вологому туманному повітрі без істотних опадів.

У середу, 12 грудня, циклон охопить негледою більшість України, окрім західних областей. Похолодання, яке трохи підсушить дороги та повітря, прийде в Україну орієнтовно з 15 грудня, прогнозує синоптик Наталка Діденко. І попереджає: «Погода тижня буде вкрай нестабільною, тому не лякайтеся можливих мігрень, стрибків артеріального тиску та іншого фізичного дискомфорту. Осінь не хоче відступати, зима хоче вже на трон. Поки вони титятимуть таким чином одна одній дулі, якраз час зайнятися профілактикою свого здоров'я».

■ НА ФРОНТІ

Дорожні коридори під прицілом

Ворог обстрілював позиції прикордонників на блокпості Мар'їнки

Євдокія ФЕЩЕНКО

Збройні формування РФ 11 грудня створювали небезпеку в районі КПВВ «Мар'їнка». Ворог продовжував застосовувати зброю у районі визначених гуманітарних дорожніх коридорів як у години роботи пунктів перетину лінії розмежування, так і в неробочий час.

Так, з боку тимчасово окупованого населеного пункту Олександрівка було відкрито вогонь з автоматичних гранатометів та стрілецької зброї різного калібру по позиціях прикордонників зі складу Об'єднаних сил, що несуть службу на блокпості першого оборонного рубежу перед КПВВ

«Мар'їнка». У цей час контрольнопропускні дії припинили: у зоні ураження цивільних осіб не було, військовослужбовці перебували в укриттях. Вогонь у відповідь не відкривали. На щастя, постраждалих немає.

Провокаційні дії російсько-окупаційних військ спрямовані на дестабілізацію ситуації в межах гуманітарних дорожніх коридорів, в результаті якої можливе ведення обмежень на роботу КПВВ.

Незважаючи на збройну провокацію, підрозділи Об'єднаних сил цілодобово забезпечують безпеку в регіоні.

За даними прес-центру ООС, 10 грудня російські окупаційні війська 12 разів порушили режим припинен-

ня вогню. Противник продовжував застосовувати озброєння, заборонене Мінськими угодами. Зокрема, ворог відкривав вогонь із мінометів калібру 120 мм по позиціях Об'єднаних сил неподалік Новоолександрівки на Попаснянському напрямку та в районі населеного пункту Піски, що на Донецькому напрямку. Із мінометів калібру 82 мм ворог здійснив обстріл позицій військових ЗСУ в районі хутора Вільний на Попаснянському напрямку, Зайцевого на Горлівському напрямку, шахти Бутівка, Пісків на Донецькому напрямку.

Також російські окупанти вели вогонь із гранатометів різних сис-

тем, великокаліберних кулеметів і стрілецької зброї по населених пунктах Новозванівка на Попаснянському напрямку, Мар'їнка, Березове, Невельське на Донецькому напрямку та Чермалик на Маріупольському напрямку.

У районі населеного пункту Опитне, що на Донецькому напрямку, було зафіксовано роботу ворожого снайпера. Втім у ході бойових дій 10 грудня жоден військовослужбовець Об'єднаних сил не зазнав поранень. Тим часом, за даними розвідки, одного окупанта було знищено, ще трьох — поранено.

■ КОНТРАБАНДА

Спецпідрозділом податкової міліції ДФС України, який залучений до складу Об'єднаних сил, постійно проводяться заходи щодо виявлення фактів незаконної торгівлі тютюновими виробами без марок акцизного податку України на території Донецької області.

Днями у ході розслідування кримінального провадження були проведені обшуки гаражного приміщення в одному з населених пунктів Донецької області. Там знайшли, а потім вилучили 130 коробів із майже 65 тисячами пачок тютюнових виробів різних найменувань без акцизних марок встановленого зразка — на загальну суму 2,6 млн. грн.

Ухвалою Краматорського міського суду на вищевказані тютюнові вироби накладено арешт. Слідчі дії тривають.

■ ВИШКІЛ

За сценарієм реальних подій

Поблизу столиці проходять спільні навчання підрозділів МВС

Лариса САЛІМОНОВИЧ

Представники Національної гвардії, Національної поліції, Державної прикордонної служби та ДСНС зібралися на тренувальній базі Національної академії внутрішніх справ, що неподалік Києва, аби провести перші за чотири роки спільні навчання усіх підрозділів Міністерства внутрішніх справ. Правоохоронці відпрацюватимуть варіанти надзвичайних подій: блокування кордону та автодоріг, мінування приміщень, ліквідація катастроф техногенного і природного характе-

ру тощо. Варто зазначити, що всі сценарії навчань — це реальні події, які відбувалися в Україні впродовж року. У рамках заходу пройдуть змагання різних спецпідрозділів системи МВС, у ході яких вони відпрацюють найрізноманітніші професійні навички — орієнтування на місцевості, подолання смуги перешкод і вогневу підготовку.

Загалом до участі у спільному навчанні залучено 1 тис. 165 осіб та 102 одиниці техніки. «Неважливо, хто буде першим, а хто останнім. Важливо — навчатися разом», — сказав голова Національної поліції

Подолання смуги перешкод.
Фото з сайту mvs.gov.ua.

Сергій Князев. — А також те, що у такий важкий рік ми маємо можливість зібратися і поділитися один з одним досвідом. Ми не збиралися в попередні роки, тому що це був період розбудови для всіх підрозділів МВС».

Упродовж чотирьох днів правоохоронці з усіх регіонів країни відпрацюватимуть теоретичні та практичні питання управління силами, за-

безпечення публічної безпеки у разі виникнення надзвичайних ситуацій. Навчання такого масштабу проводяться вперше.

Певну підготовку в ході навчань пройдуть також підрозділи комунікацій системи МВС. Вони відпрацюють у бойових умовах і навчатися, як злагоджено інформувати громадськість про надзвичайні події та шляхи їх вирішення.

■ НАГОРОДИ

Відзнака професіоналу

Адвоката «України молоді» Валентина Волинця нагороджено орденом «За заслуги» I ступеня

Інф. «УМ»

З нагоди 27-ї річниці підтвердження всеукраїнським референдумом Акта проголошення незалежності України 1 грудня 1991 року Президент України підписав указ про відзначення державними нагородами осіб, які мають особливі заслуги в розбудові нашої країни. Загалом більше двадцяти достойників нагороджено орденами Ярослава Мудрого (IV та V ступенів) та «За заслуги» (I та II ступенів). Як

зазначено в указі глави держави № 404/2018 від 1 грудня цього року, їх відзначено «за значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення, багаторічну сумлінну працю».

Колективу «України молоді» особливо приємно, що до числа цих достойників потрапив і радник голови громадської організації «Фонд пам'яті

Валентин Волинець.

Блаженнішого Митрополита Володимира», заслужений юрист України Валентин Волинець. Його удостоєно орденом «За заслуги» I ступеня. Валентин Тодосьович упродовж багатьох років як адвокат захищав інтереси «України молоді» в судах. Гострі публікації нашої газети і справедлива критика можновладців не раз ставали приводом для судових розбірок. Із паном

Валентином «УМ» пройшла багато резонансних справ у судах, зокрема, щодо зловживань при утилізації ядерного палива для ракет у 43-й армії, так звану справу Шуфрича — Медведчука, про фінансові зловживання на авіапідприємстві імені Антонова й справу экс-голови СБУ Ігоря Дріжчаного, якого після публікації в нашій газеті було звільнено з посади, та багато інших. Завдяки професіоналізму та досвіду пана Валентина «УМ» не раз вдалося захистити свою честь і думку журналіста.

Відтепер Валентин Волинець є повним кавалером ордена «За заслуги» (орденів III та II ступенів був удостоєний у 2007 та 2013 роках відповідно), він також є володарем інших престижних відзнак і грамот. Вітаємо колегу з високим визнанням його професійних здобутків. Зичимо нових звершень і нових престижних нагород!

ЮВІЛЕЙ

Храм фольклору

Третій Президент Віктор Ющенко подарував незвичайному театру обрус із сумського Полісся і рушник із Чернігівщини

Людмила ЧЕЧЕЛЬ

Київський академічний театр українського фольклору «Берегиня» на сцені 30 років. З цієї нагоди у Центрі культури і мистецтв СБУ відбувся святковий концерт. Його відкрив етнографічно-ретроспективний нарис «Русалі» — і глядачі перенеслися у часи Київської Русі. Разом з чумаками помандрували Україною (вистава «Чумацький шлях»), відгуляли на українському весіллі, побачили силу і міць наших славних козаків, побували на українських вечорницях. Артисти з таким запалом і так натхненно співали й танцювали, що глядачі ледь утримувалися в кріслах — ноги просилися у танок. Час від часу зала вибухала вигуками «Браво!»

Засновник і головний режисер «Берегині» — народний артист України, лауреат Міжнародної премії Миколи Огієнка Микола Буравський ледь встигав приймати квіти, вітання й нагороди. «Легких часів у «Берегині» ніколи не було, — зізнається Микола Буравський. — А ось злетів було чимало. Театр виплекав багато зірок. Багато з них сьогодні в залі».

— Такі вічні теми, як традиції нашого народу, життя, люди, стосунки між людьми, будуть завжди, незалежно від століть чи віків. У кожній виставі ми намагаємося передати почуття та емоції життя наших предків, — розпові-

Київський академічний театр українського фольклору «Берегиня» вражає.

Фото Людмили ЧЕЧЕЛЬ.

дає Андрій Верес, директор-художній керівник театру, народний артист України. — Театр — це храм мистецтва, який зберігає та передає ген традицій.

Київський академічний театр українського фольклору «Берегиня» був створений у 1988 році за ініціативою групи фольклористів під керівництвом народного артиста України Миколи Буравського за підтримки Національної спілки композиторів України, Національної спілки письменників й

Університету фольклору та етнографії імені Максима Рильського.

Театр «Берегиня» — це єдиний в Україні професійний колектив, який займається вивченням та пропагандою аутентичного фольклору нашого народу і сценічними засобами відтворює втрачені історичні цінності: народні обряди, звичаї, ритуали, як важливі пласти духовної культури нації.

«Свого часу, коли був Президентом України, я поспішав дійти до людей

мистецтва, виокремити їх і показати, чого вони варті. Я глибоко переконаний, що досить часто до цих людей не доходила справедливість або належне шанування, — підкреслив у виступі-вітанні Віктор Ющенко. — І ось сьогодні, коли ми святкуємо 30-річчя «Берегині», власне, у тридцять усе тільки починається. А скільки зроблено великої роботи!»

Віктор Ющенко зізнався, що його приємно здивувала кількість небайдужого українського люду, яка збиралася на віншування «Берегині». Як і годиться, гість прийшов з подарунками. Зі своїх колекційних фондів третій Президент приніс дарунок колективу-ювіляру безцінні речі — обрус із сумського Полісся і тканий класичний рушник із Чернігівщини. Насамкінець Віктор Ющенко сказав: «Чи ми вірили років тридцять тому, що в актовій залі Служби безпеки України будемо вітати одне одного словами «Слава Україні!» У відповідь зала вибухнула дружним «Героям слава!» й шаленими оплесками.

Піснями привітав ювілярів і народний чоловічий хор «Чумаки», який кілька днів тому теж відсвяткував своє тридцятиліття.

«Берегиня» на високопрофесійному художньому рівні інсценує зразки фольклорної спадщини, розкриває особливості культурно-історичних традицій українського народу. Створені театром фольклорні дійства відроджують безцінні скарби української національної культури. У програмах «Берегині» слово, пісня, музика, танок пов'язані воедино й експонують найхарактерніші риси українського народу: життєствердний оптимізм, задушевну лірику, дотепний гумор. ■

ЕКСПОРТ

І херсонські помідори

У Канаді смакують українську консервацію

Ірина КИРПА

Фермерам Білозерського району Херсонщини вдалося налагодити безперебійний експорт консервованих овочів до північної провінції Саскачеван Канади. Основною групою покупців стали численні представники громади етнічних українців.

Смачну продукцію реалізує мережа супермаркетів, яка спеціалізується на консервації. Люди із задоволенням розкуповують приготівані за традиційно українськими рецептами консерви: огірки, квасолу, лечо. Утім найбільший попит мають усе ж таки херсонські помідори.

— За літній сезон 2018 року встигли заготовити близько сорока тисяч трілітрових банок із херсонськими томатами та практично все вже розпродали — покупцями виявилися не лише мешканці Саскачевану, а й кияни, харків'яни, та мешканці інших великих міст України, — розповів Анатолій Пак, директор приватних фірм у селі Станіслав. — У наступному році можна буде сміливо нарощувати темпи виробництва. Отже, проблема збуту сільськогосподарської продукції на півдні країни успішно вирішується.

За словами херсонських фермерів, зараз стоїть завдання відродити колишні обсяги виробництва помідорів, огірків та кабачків, адже після окупації Криму в 2014 році їх знизили через суттєве звуження ринку збуту.

Тепер у повному обсязі вітамінну продукцію вирощують лише у декількох регіонах Херсонщини, а це Каховський та Олешківський райони. Однак найбільший потенціал та досвід мають фермери Голопристанського, Білозерського та Чаплинського районів Херсонщини.

Цікаво, що фермери півдня України зуміли пробитися ще й до зони вільної торгівлі Ніагара, що дозволить із часом розширити експортні відносини з країнами Північної Америки, а це США, Мексика та Канада. Херсонський товар уже довів свою конкурентоспроможність на іноземному ринку: покупця приваблює висока якість продукції та відносно низька ціна.

— Вихід на ринок Канади — це лише перша ластівка, а освоєння північноамериканського ринку збуту продукції сприятиме розвитку української економіки та її виходу на новий рівень, — впевнений член правління бізнес-асоціації «Ми — херсонці» Дмитро Козонак. — Зараз ми шукаємо партнерів для голопристанського підприємства, яке створило ноу-хау світового масштабу — перше у світі надоброво у гранулах. Його унікальність полягає у здатності позитивно впливати не лише на рослини, а й на ґрунт, який завдяки цьому відновлюється.

Нагадаємо, раніше Херсонщина першою в Україні стала експортувати до Європи дорогий індійський шафран місцевого виробництва, казуни, дині, а також часник. Аграрії півдня країни не збираються зупинятися на досягнутому та з часом розширять перелік смачної продукції, яку з задоволенням купують в ЄС. ■

Людмила НІКІТЕНКО

В Уманському районі Черкащини введено в експлуатацію шляхопровід на ділянці автодороги державного значення Стрий—Тернопіль—Кропивницький—Знам'янка. За словами начальника Служби автомобільних доріг у Черкаській області Владислава Демиденка, реконструкцію шляхопроводу через залізничну колію та підходів до нього реалізували у рамках відновлення цієї міжнародної автодороги. Роботи виконувало підрядне підприємство ТОВ «Мост-Девелопмент», яке перемогло у тендері, надавши найпривабливішу цінову пропозицію через систему державних закупівель ProZorro. Загалом було задіяно 110 одиниць техніки та механізмів. Роботи з реконструкції шляхопроводу розпочалися у червні і тривали шість місяців.

Як пояснює «УМ» прес-секретар Служби автодоріг Черкащини Юрій Дубрава, під час реконструкції шляхопроводу розширили проїзну частину, облаштували нові опори шляхопроводу, прогонові споруди, замінили балки, влаштували водовідведення, тротуари, нове бар'єрне та перильне огороження, залізобетонну монолітну плиту, де-

ІНФРАСТРУКТУРА

Дорога — хоч яйце коти

На Черкащині відремонтували шляхопровід за 595 млн. грн.

формаційні шви, асфальтобетонне покриття на підходах до шляхопроводу, нанесли дорожню розмітку та встановили нові дорожні знаки.

Старий шляхопровід через залізничну колію на цій автомобільній дорозі, яка проходить через Вінницю, було побудовано ще у 1961 році. У результаті 56-річної експлуатації, негативного впливу кліматичних коливань, збільшення інтенсивності руху автомобільного транспорту, у тому числі великогазового — більше 40 тонн, відбувалось руйнування балок прогонових будов, деформаційних швів та асфальтобетонного покриття.

Останнім часом на шляхопроводі ввели обмеження руху транспортних засобів вагою більше 15 тонн, бо він вимагав спеціального постійного контролю за його технічним станом, наголошує Юрій Дубрава. За висновками експертів, габарити старого шляхопроводу, міцність бетону плит прогонової будови не відповідали

нормам, а вантажопідйомність плит прогонової будови та опор — наявному навантаженню. Окрім цього, місцями було зруйновано захисний шар бетону плит проїзної частини, спостерігалась корозія арматури, а цього року виявили ще й наскрізний пролом бетонної плити з оголенням та корозією арматури, що знижувало поперечну жорсткість прогонової будови та її несучу здатність. Тож шляхопровід, який з'єднає за-

хід і схід країни і по якому за добу проїжджає майже 9 тисяч авто потребував негайної реконструкції та перебудови, що й було успішно зроблено.

До речі, довжина дороги Стрий—Тернопіль—Кропивницький—Знам'янка у межах Черкаської області — 37 км. Цього року було відновлено та введено в експлуатацію 27,7 км автодороги вартістю 595 млн. грн. Наступного року заплановано відновити ще 7 км. ■

ОЦІНКИ

Тариф
«Енергоатома».
НКРЕКП грається
з вогнем

Енергетичний регулятор збирається встановити невиправдано низькі тарифи для державних атомних електростанцій. Програють українці, виграє Ахметов

Вікторія ВОЙЦІЦЬКА,
народний депутат,
«Самопоміч»
(Інтернет-видання
«Українська правда».
Економічна правда.)

Днями Нацкомісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, затвердить тариф для «Енергоатома» на 2019 рік.

Як стало відомо, при інфляції 7,4% тариф буде збільшено «аж» на 2,5%.

При розрахунку тарифу для «Енергоатома» НКРЕКП керувалась такою логікою.

Ядерне паливо? Нащо ядерне паливо атомникам?

Ключова складова — постачання свіжого і вивезення відпрацьованого ядерного палива. За планами НКРЕКП, на паливо у 2019 році може не вистачити близько 2 млрд. грн. Таким чином, стає можливим дефіцит ядерного палива для АЕС. З'являється вірогідність зупинки одного або кількох атомних енергоблоків.

Зупинення потужності АЕС доведеться замінити дорогою енергією теплових електростанцій, а це катастрофа для кишені громадян.

Українська атомна енергія — одна з найдешевших у світі. Натомість, за даними Powering down coal центру Carbon Tracker з Великобританії, енергія технологічно застаріла та екологічно шкідливих ТЕС України найдорожча на планеті.

Основна причина завищених тарифів українських ТЕС, більшість яких належить Ринату Ахметову, — корупційна формула «Роттердам+». Саме через неї усі ми сплачуємо своєрідний корупційний податок Ахметову — 15 млрд. грн. на рік.

Таким чином, зменшення частки енергії державних АЕС і збільшення частки енергії ТЕС у нашому споживанні — це наші додаткові мільярди витрати. Виходить, що в кишені Ахметова потрапить ще більше грошей українців.

Станції потрібні запчастини? Обійдуться!

Регулятор не передбачив у тарифі 1,2 млрд. грн. на запчастини, пристрої та матеріали для «Енергоатома». Якими можуть бути наслідки?

Відсутність на складах АЕС якоїсь невеличкої запчастини може призвести до зупинки енергоблока. Добре, якщо ця зупинка буде плановою, а якщо відсутність складових призведе до аварійної ситуації? Хто за це відповідить?

Зупинка енергоблока і його запуск — тривалий процес. Протягом днів або тижнів українцям доведеться витратити свої гроші на дорогу теплову енергію Ахметова, що замінюватиме потужності АЕС.

Відремонтувати обладнання? Нечуване марнотратство.

НКРЕКП не врахувала значну частину пропозицій атомників щодо капітальних вкладень у далеко не нове обладнання. Також не буде профінансовано обслуговування кредитів, які змушений залучати «Енергоатом» в умовах регулярного дефіциту обігових коштів.

Підвищити зарплати? Нікуди працівники не дінуться.

Найнижчі у світі зарплати українських атомників НКРЕКП у 2019 році теж не має наміру суттєво підвищувати. Багатомільярдне недофінансування державного «Енергоатома» з року в рік — це один із наслідків схеми «Роттердам+».

Ахметов, власник застарілої, екологічно небезпечної теплової енергетики під контролем НКРЕКП, процвітає завдяки сучасній, безпечній для атмосфери державній атомній енергетиці і коштам усіх українців.

На що розраховує НКРЕКП? Чого чекає? Соціального вибуху в суспільстві? Безпечних інцидентів на АЕС? Чергових крихт зі столу найбагатшого і найбільш аморального олігарха країни? Сумні питання. Боюся, відповіді ми не отримаємо. Принаймні, найближчими місяцями. ■

ТЕНДЕНЦІЇ

Без шансів для
«руського міра» і
кремлівської пропаганди

Здійснити нездійснене — як Україна відривалася від Москви

Квітослава ЩАСЛИВА

Оплески Леніну і Сталіну, червоні прапори на параді до Дня незалежності, українські актори в образах малоросів в російських серіалах, українські книжки та іграшки — незатребувана рідкість, на радіохвилях панує російський шансон, а на телеекранах — російська пропаганда. Це не кадри з паралельної реальності, це — Україна чотири з половиною роки тому. Осягнути пройдений шлях можна, лиш згадавши, від чого і скільки ти йдеш.

Російське культурне рабство — більше ніколи!

У залі Львівської опери — понад тисяча людей. Усі вони зібралися для того, щоб відсвяткувати визначну дату в українській історії — 150 років з дня заснування товариства «Просвіта», про що «УМ» учора повідомляла. Колись цей рух був основою опору і збереження української культури. Сьогодні — перед його учасниками виступає Президент. І обіцяє: Україна більше ніколи не повернеться до російського культурного рабства.

«За останні роки ми провели декомунізацію з масовим ленінопалом і забороною комуністичної партії, винної в Голодоморі, Великому терорі, денационалізації та інших злочинах. Кілька років тому на державному рівні нарешті визнали армію УНР та УПА учасниками національно-визвольних змагань. В 2013 році частка україномовних пісень на радіостанціях становила близько 5%! Тепер — 55%, і це навіть значно більше, ніж вимагає закон», — заявив Президент.

Сьогодні ці цифри стали реальністю, хоча ще на початку президентства Петра Порошенка в них мало хто вірив. Мовні закони і квоти критикували як за кордоном, так і всередині країни — для дискредитації ініціатив, що укріплюють національну свідомість українців, Росія залучила всі потужності своєї пропаганди.

Українські громадяни понад двадцять років власним коштом оплачували і наближали російську агресію, підживлюючи небезпечний міф про «один народ». Загалом, за даними Нацради з питань телебачення та радіомовлення, тільки за трансляцію російських серіалів українські телеканали сплачували \$300 мільйонів на рік. Скільки вивозили до Москви книговидавці, актори та співаки — невідомо й досі. Паразитуючи на українцях, Росія створила висококоштовну індустрію, яка роками насаджувала ідею «руського міра». І чинити опір цій потужній машині досі не наважувався ніхто.

Нині ж вітчизняне кіно відроджується. Одна з найсвіжіших стрічок цієї осені встановила касовий рекорд для вітчизняного фільму: півтора місяця демонс-

трації, понад 50 мільйонів гривень від продажу квитків і шістьсот тисяч глядачів.

Зростає і розмір державної підтримки. Якщо у 2016-му Держкіно профінансувало 35 фільмів, то вже у 2017-му — 47 стрічок. Кінотеатри продали понад півтора мільйона квитків на вітчизняне кіно. Для порівняння: у 2011-му в прокат вийшов лише один фільм українського виробництва, який так і не зміг стати касовим. У 2018-му ж на українське кіно держава виділила понад мільярд гривень. За ці гроші планують створити понад 120 кінострічок.

«Вітчизняне кіно відроджується, і відроджується воно саме українською мовою. Цей ренесанс стає можливим завдяки фінансовій підтримці держави, а також нашим талановитим митцям, режисерам, акторам, які отримали можливість для реалізації творчого потенціалу в найрізноманітніших жанрах», — Президент зізнався, що він сам є палким шанувальником українського кіно.

Щеплення від пропаганди

Глава держави наголосив: так близько до справжньої своєї незалежності Україна ще не була. «Лише тиждень — після сотень років очікувань і десятиків років боротьби! — відділяє нас від об'єднаного Собору, на якому буде засновано Автокефальну помісну українську православну церкву, визнану світовим православ'ям і незалежну від Москви. Томос про автокефалію — це ще один Акт проголошення незалежності України. Без жодного сумніву, ви всі розумієте, що автокефалія — це не стільки церковне питання, скільки питання нашої державності, незалежності і національної безпеки», — заявив Президент.

У бою не духовному, а реальному Україну боронить нова армія — патріотична, добре підго-

товлена, оснащена зброєю і умінням достатнім, щоб стримати російську агресію. Вона вже входить до числа найкращих армій Європи, переходить на стандарти НАТО, набуває досвіду й уміння перемагати. Хоча ще п'ять років тому навіть у війську був величезний відсоток російських симпатиків і агентури, готових будь-якої миті зрадити присягу і перейти на бік агресора. А про хороше зарплати, гідне харчування і сучасне службове житло в армії навіть не мріяли.

Так само, як і нездійсненими фантазіями вважали безвізовий режим, Асоціацію з Євросоюзом, зону вільної торгівлі та закріплення курсу на НАТО і ЄС в Основному законі. Хоча цю амбітну мету — членство в обох альянсах — Петро Порошенко визначив одним із перших пунктів своєї президентської програми, наголосивши, що лише повноцінна євроінтеграція остаточно й незворотно гарантує незалежність від Росії.

Найпоказовіший результат гуманітарної політики країни — зміни в освіті. Нині державною мовою вчать понад 90 відсотків школярів і майже 95 відсотків першокласників. Причому найбільш помітне зростання кількості перших класів з українською мовою навчання саме в тих регіонах, на які кинула оком Росія, — на Донеччині, Запоріжжі, Одещині, Харківщині та Херсонщині. Сьогодні ці діти отримують найпотужніше щеплення від пропаганди — код пращурів, які сотні років боролися за незалежність України, за її силу і дух.

Цілком очевидно, що якби попередні прем'єри та президенти зробили хоча б третину з того, що зроблено за останні три роки для української мови, відродження національної пам'яті й укріплення національної ідентичності українців, «руський мір» не мав би в Україні жодного шансу. ■

ДО РЕЧІ

Основні кроки Президента в мовній політиці:

- * Запровадження квот для україномовних пісень на радіо — сплеск популярності вітчизняних виконавців;
- * Запровадження квот для української мови на ТБ, істотне зростання програм, передач, серіалів українською;
- * Низка законів для відродження національного кіновиробництва: десятки нових фільмів українською;
- * Заборона ввезення пропагандистських книжок із Росії і зростання кількості книжок українською мовою;
- * Новий закон про освіту. Частка дітей, які навчаються українською мовою, перевищує 90%;
- * Скасування «мовного» закону Ківалова—Колесніченка;
- * Новий закон про мови в першому читанні;
- * Українську не нав'язують у спілкуванні, але її модність та престиж зростають.

Основні кроки Президента у політиці зміцнення національної ідентичності:

- * Надання Вселенським патріархом автокефалії Українській церкві;
- * Декомунізація і заборона компартії;
- * Державне визнання УПА та інших учасників національно-визвольних змагань;
- * Власна політика національної пам'яті та зміцнення ідентичності;
- * Закріплення курсу в НАТО та ЄС у Конституції України;
- * Вихід із СНД та розірвання недіючих договорів «про дружбу» з Росією.

■ УГОДИ

Куди біженця ноги понесуть...

Частина країн-членів ООН не підтримала пакт про міграцію, Україна також

У пошуках кращої долі мігранти готові ризикувати життям.
Фото з сайту commons.com.ua.

Ігор ВІТОВИЧ

Організація Об'єднаних Націй ухвалила перший глобальний міграційний пакт («Всесвітній пакт за безпечну, впорядковану і регульовану міграцію»). За словами Генерального секретаря ООН Антоніу Гутерреша, цей документ «має запобігти стражданню та хаосу, пов'язаним із міграцією». Він додав, що пакт спростовує міфи довкола цього питання та дозволить впливати на міграційну політику країн, які є членами ООН.

Пакт ухвалено під час дводенної міжурядової конференції ООН, що проходила 10-11 грудня в Марракеші в Марокко. Підписали документ більшість країн — 164.

У своїй вступній промові Генсек ООН Антоніу Гутерреш переконував делегатів, що міграція не лише не вдається уникнути, вона необхідна більшості розвинених країн у зв'язку з падінням народжуваності та збільшенням тривалості життя населення. Він також звинуватив противників пакту в розповсюдженні неправдивих даних стосовно положень документа.

Пакт складається з 54 пунктів. У них йдеться, зокрема, про збільшення доступності та гнучкості методів постійної міграції, зведення до мінімуму негативних чинників, що призводять до виїзду з країни походження. Документом передбачено також координацію міжнародних заходів щодо зниклих безвісти мігрантів, а також зміцнення транскордонної боротьби з контрабандою мігрантів та запобігання торгівлі людьми.

Основа пакту становлять, окрім кількох основних орієнтирів, також 23 «цілі для безпечної, організованої та легальної міграції». У них йдеться про більші зобов'язання і меншу бюрократію у випадку з легальною міграцією, а також кращим забезпеченням мігрантів основними громадянськими правами. Позбавлення мігрантів волі має використовуватися лише як крайній засіб, йдеться у тексті угоди. Мігрантам, які отримують дозвіл на тривале перебування у країнах, слід полегшити доступ до соціального захисту.

Більше конкретики міститься в описі заходів, спрямованих на посилення безпеки, зниження витрат і бюрократії під час здійснення мігрантами грошових переказів на батьківщину. Деякі експерти вважають, що гроші, що їх мігранти переказують своїм родинам на батьківщину, є ефективнішим засобом розвитку країн третього світу, ніж більшість міждержавних проектів у цій галузі. За даними Світового банку, в 2017 році мігранти переказали до країн, що розвиваються, 466 мільярдів доларів, а цьогогоріч ця сума сягне 485 мільярдів.

■ ЦИФРА

За даними ООН, 2017 року число міжнародних мігрантів сягнуло позначки в 258 мільйонів (тобто трьох відсотків населення планети), що на 14 мільйонів перевищує дані за 2015 рік.

Пакт прийняли після півторарічних консультацій та перемовин. Підписати цей документ відмовились, зокрема, Польща, Австрія, Чехія, Болгарія, Словаччина, Латвія, Швейцарія, Австралія, Італія, Ізраїль, Угорщина та Сполучені Штати, які вийшли з переговорів іще на стадії розробки угоди. У Бельгії це питання спричинило урядову кризу. Партія «Новий фламандський альянс» пригрозила вийти з урядової коаліції, якщо прем'єр-міністр поставить свій підпис під міграційним пактом ООН. Лідери вищезгаданих країн пояснюють відмову від пакту тим, що документ шкодить суверенітету їхніх держав. Противники пакту переконані, що пакт матиме зворотний ефект: не зменшить міграцію, а стане заохочувальним чинником, що спричинить збільшення потоку нелегалів у розвинені країни.

Україна також не підписала міграційний пакт ООН. Офіційний Київ пояснив рішення наразі утриматися від приєднання до угоди з огляду на велику кількість внутрішніх переселенців, про що в понеділок, 10 грудня, повідомила пресслужба Міністерства закордонних справ. МЗС нагадало про збройний конфлікт на Донбасі, внаслідок якого приблизно півтора мільйона українців стали вимушеними переселенцями. «Враховуючи викладене, Україна розгляне можливість приєднатися до Глобальної угоди про безпечну, впорядковану і легальну міграцію на іншому етапі за сприятливих обставин», — йдеться в повідомленні.

За цією офіційною стороною медалі є й інша. За півтора року спроб вирішити міграційну кризу всередині ЄС, окрім інших варіантів, обговорювалася зокрема можливість створення на сході Європи, за межами ЄС, своєрідного емігрантського «чистилища», звідки б нелегали подавали заявки на дозвіл на проживання в країнах ЄС, а відповідні органи ЄС відбирали б з них тих, хто дійсно зазнав переслідувань на батьківщині, чи тих, хто виявиться корисним на ринку праці ЄС. Не важко здогадатися, що Росія і Білорусь відмовляться від ролі «емігрантського відстійника», Молдова занадто маленька для цього, а Туреччина вже вщент переповнена мігрантами. Залишається Україна, яка з огляду на економічну скруту може спокуситися обіцянками фінансової допомоги ЄС і погодитися на роль «відстійника». Наразі вистачило розуму не потрапити у таку пастку. ■

■ ПРОГНОЗИ

Від Москви до самих до окраїн

Глава Рахункової палати Олексій Кудрін прогнозує розвал Росії

Олег БОРОВСЬКИЙ

Екс-міністр фінансів, а зараз очільник Рахункової палати Росії Олексій Кудрін висловив думку, що його країна опинилася в подібній ситуації, як свого часу СРСР. «Наша влада не змогла звільнитися від совєтського менталітету», — таку заяву пан Кудрін зробив на відкритті Загальноросійського громадського форуму. Він переконаний, що Росія, яка була раніше Радянським Союзом із певними амбіціями, ідеологією, її роллю, зараз «дуже важко перебудуватися». За словами голови Рахункової палати, СРСР розвалився через недосконалу модель розвитку своєї економіки і політичної системи, через внутрішні проблеми. «Тому сьогодні, якщо ми не будемо приділяти увагу знову внутрішнім причинам — факторам нашого успішного розвитку, якщо ми не побачимо цього і вчасно не звернемо на це увагу, ми знову зазнаємо поразки. В цьому сенсі успіхи в зовнішній політиці, які іноді пропонуються як наше повернення до кола провідних країн — це деяка ілюзія, яка деякий час може підтримуватися», — підкреслив Кудрін. Серед факторів, що сприяють розвалу Росії, він назвав залежність державного бюджету від нафти і газу, щораз жорсткіші санкції, які відтинають країну від сучасних

технологій, та застарілий ринок праці.

Заява Кудріна викликала агресивну реакцію серед росіян у соціальних мережах. Там його обізвали «мерзенним песимістом», «казкарем», «чмом» і «дурнем» та закликали посадити його до в'язниці.

Водночас професор Вищої школи економіки Андрій Заостровцев цілком солідарний із паном Кудріним. Експерт звернув увагу на існування в Російській Федерації регіонів, які не зінтегрувалися з Москвою. «Це території, які лише формально є частиною Росії, проте етнічно, економічно і ментально вони жодним чином не вкомпонувалися у Федерацію», — сказав професор Заостровцев. Науковець пояснив, що деякі регіони залишаються при Москві лише тому, що їх тримає сильна рука Кремля. ■

■ А ТИМ ЧАСОМ...

Путін був агентом «Штазі»

Німецьке видання «Більд Цайтунг» розкрило факт, що президент Росії Володимир Путін аж до падіння Берлінського муру в 1989 році був не тільки офіцером КДБ, а й також агентом карального комуністичного органу таємної поліції у Німецькій Демократичній Республіці — «Штазі». Газета наводить документи, що підтверджують це. В архіві документів колишньої таємної комуністичної поліції «Штазі» у Дрездені знайдено посвідчення, видане в 1985 році Міністерством державної безпеки в НДР на прізвище майора Володимира Путіна. Щоквартально посвідчення продовжували. Це означає, щонинішній президент РФ Путін був, ймовірно, активним агентом «Штазі». Голова Управління з питань матеріалів Державної служби безпеки в НДР у Дрездені Кондар Фельбер зауважив, що дотепер ніхто не знав про те, що агент КДБ Путін мав також посвідчення «Штазі». У Москві визнали, що посвідчення може бути справжнім. «Під час існування Радянського Союзу КДБ і «Штазі» були партнерськими службами, і тому не потрібно виключати існування такого посвідчення», — заявив речник Путіна Дмитро Песков.

■ НОВИНИ ПЛЮС

Страхові внески у Польщі сплачують понад 440 тис. українців

Українці пускають коріння в Польщі. Приблизно 587 тис. іноземців із понад 170 держав сплачують страхові внески до Закладу соціального страхування (ZUS) у Польщі. Найбільшу групу застрахованих іноземців становлять громадяни України. Згідно з дослідженням ZUS у місті Ополь, внески на рахунок польського страховика сплачують понад 441 тисяча громадян України. При цьому йдеться переважно про молодих людей, для яких Польща може стати новою батьківщиною. Серед іноземців у Польщі переважають люди працездатного віку. За даними ZUS, друга після громадян України найбільша група іноземців, котра сплачує страхові внески, — це громадяни Білорусі (33,6 тис.). На наступних місцях: громадяни В'єтнаму (8,1 тис.), Молдови (7,3 тис.), Росії (7,3 тис.), Грузії (5,9 тис.), Індії (5,5 тис.), Китаю (4,9 тис.), Румунії (4,6 тис.) та Італії (4,4 тис.).

Космічний зонд вийшов у міжзоряний простір

Удуже за всю історію рукотворний об'єкт досягнув міжзоряного простору, повідомляє агенція НАСА. Космічний зонд Voyager 2 вийшов за межі геліосфери — захисної оболонки з частинок і магнітних полів, утвореної Сонцем. Його зонд-близнюк Voyager 1 досягнув цієї межі у 2012, але Voyager 2 оснащений приладами, які передаватимуть перші дані про природу цього входу до міжзоряного простору, вважають учені. За даними НАСА, зараз Voyager 2 перебуває на відстані близько 18 мільярдів кілометрів від Землі. Члени місії все ще тримають із ним зв'язок, однак сигналу потрібно 16,5 години, щоб подолати шлях від зонду до Землі. Для порівняння: сонячне світло сягає Землі за вісім хвилин. Донедавна простір навколо Voyager 2 був заповнений плазмою, джерелом якої є Сонце. Потік цієї плазми називається сонячним вітром і формує геліосферу. Інструмент PLS обчислює вміст плазми, щоб визначити швидкість, щільність, температуру і тиск сонячного вітру. Як повідомляють у компанії, 5 листопада інструмент PLS на борту Voyager 2 зафіксував стрімке зниження швидкості сонячного вітру. З того моменту потік плазми навколо зонду більше не фіксувався, і це дало науковцям підстави бути впевненими, що він вийшов у міжзоряний простір.

■ ПЕРЕДПЛАТА-2019

Інтернет для всіх — газета для обраних

Поспішіть передплатити «Україну молоду» на наступний рік

«Україну молоду» у своїх відгуках і читачі — як зі столиці, так і з глибинки, — і колеги-журналісти оцінюють як головну національну газету держави. Редакція «УМ» і надалі намагатиметься бути гідною такої високої оцінки і вашої уваги, шановні читачі.

Нині закінчується передплата на «Україну молоду» на 2019 рік як за електронною версією Калогом видань України «Преса поштою», так і за друкованим Каталогом видань України «Преса поштою».

Оформити передплату можна у відділеннях поштового зв'язку, в операційних залах поштамтів, у пунктах приймання передплати, на сайті УДППЗ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua, ДП «Преса» www.presa.ua.

До наших постійних читачів ми традиційно звертаємося: якщо ви багато років передплачуєте «Україну молоду» — порадьте передплату і своїм родичам, друзям, сусідам, знайомим.

«Україну молоду» можна прочитати в усьому світі через партнерську мережу PressReader

Передплатна вартість «України молодої» на 2019 рік:

на місяць — 62 грн. 62 коп.,
на квартал — 187 грн. 86 коп.,
на півріччя — 375 грн. 72 коп.,
до кінця року — 751 грн. 44 коп.

Передплатний індекс — 60970

Для організацій, юридичних осіб:

на місяць — 82 грн. 62 коп.,
на квартал — 247 грн. 86 коп.,
на півріччя — 495 грн. 72 коп.,
до кінця року — 991 грн. 44 коп.

Передплатний індекс — 01555

П'ятичний номер:

на місяць — 23 грн. 11 коп.,
на квартал — 69 грн. 33 коп.,
на півріччя — 138 рн. 66 коп.,
до кінця року — 277 грн. 32 коп.

Передплатний індекс — 49497

«Укрпошта» додатково за саму процедуру оформлення передплати бере: на місяць — 2 грн. 90 коп., на квартал — 6 грн. 70 коп., на півріччя — 8 грн. 15 коп., до кінця року — 12 грн. 50 коп.

■ НАШІ ГРОШІ

Ставка на гривню

МВФ трохи затримує надання Україні чергового траншу кредиту, але це не заважає фінансовому ринку: гривня зміцнюється і НБУ навіть рятує від обвалу долар

Юрій ПАТИКІВСЬКИЙ

Уже котрий день держава Україна перебуває у тремтливому очікуванні чергового траншу Міжнародного валютного фонду. Транш для нас — надзвичайно важливий, адже з одного боку він гарантує безпроблемне входження у 2019 рік, на який припадають пікові зовнішні виплати. З другого боку, транш має частково і геополітичне значення, демонструючи, що Україна не випала з діалогу із Заходом навіть у момент запровадження воєнного стану і що наші партнери підтримують нас, — надто у чергових траншах від інших фінансових установ.

Позитивне очікування мало вкрай сприятливий вплив на курс національної валюти, яка останнім часом укріплюється — попри всі негативні прогнози щодо впливу воєнного стану на українську економіку.

МВФ: назагал ми задоволені...

Своє слово МВФ має сказати вже за тиждень. За повідомленням Фонду, його правління 18 грудня проведе засідання, на якому обговорить співпрацю з Україною. На зустрічі посадовці планують обговорити нову програму співробітництва з Україною — stand-by — і скасування програми розширеного фінансування, яка розпочалася в березні 2015 року.

Як відомо, на початку грудня Кабінет Міністрів України схвалив проект меморандуму про співпрацю між Україною та Міжнародним валютним фондом. Тепер чотирнадцятимісячну програму має затвердити Рада МВФ.

Йдеться про часткове затягування процесу, адже раніше вважалося, що транш має надійти до Києва вже за кілька днів, — до 15 грудня. За словами голови Національного банку України Якова Смолія, кошти на нашому рахунку мають з'явитися за десять днів до католицького Різдва, яке, як відомо, відзначають у Європі 25 грудня. Суму траншу Смолій не уточнив, проте зазначив, що він допоможе наростити наші золотовалютні резерви до 19,2 млрд. доларів. Враховуючи, що сьогодні вони становлять 17,8 млрд. доларів, можна припускати, що сума позики від Фонду становитиме 1,4 млрд. доларів.

Отже, наші взаємини з Міжнародним валютним фондом є зовсім не такими безхмарними, як намагаються показати вітчизняні чиновники. Навіть попри підвищення ціни на газ та ухвалення Державного бюджету на 2019 рік із макроекономічними показниками, які цілком влаштували наших кредиторів.

Позитивно відреагували вони і на урядову ініціативу щодо середньотермінового бюджетного планування, заявивши, що воно допоможе якісніше розпоряджатися бюджетними коштами. «Ефективно планувати розвиток і держави, і міста в межах одного бюджетного року складно, і перехід до створення бюджету на період до трьох років створює передумови для значно ефективного використання як коштів держави, так і коштів місцевого самоврядування», — наголосив постійний представник МВФ в Україні Йоста Льюнман.

За його словами, з ухваленням цього рішення Україна приєднується до когорти держав, що успішно користуються досвідом середньострокового бюджетного планування, і вона цілком може скористатися їхнім досвідом, в тому числі й за технічної допомоги МВФ.

Українці наразі купують більше доларів, ніж продають, але назагал попит на валюту залишається невисоким.

Фото з сайту bestobmin.com.ua.

■ МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Гривню — у юані

Національний банк України та Народний банк Китаю поновили двосторонній договір про валютний своп — обмін валютами з наступним зворотним обміном за курсами, узгодженими сторонами. Документ підписано ще на три роки на рівні 15 мільярдів юанів, або 62 мільярди гривень. Угоду підписали позавчора у Пекіні голова НБУ Яків Смолій та його китайський колега І Ган.

Це вже третя подібна угода. Термін дії попереднього трирічного договору про валютний своп на суму до 54 мільярдів гривень та 15 мільярдів юанів сплив у червні 2018 року. «Китай — це другий найбільший торговий партнер України за товарообігом, а роль юаня в міжнародній торгівлі зростає. Доступ до коштів, отриманих за договором, сприятиме здійсненню торгівлі між Україною та Китаєм у юанях», — прокоментував Смолій.

НБУ вже рятує долар

Тим часом Україна не тільки позиचाє, а й повертає Фонду раніше позичені кошти. За останньою програмою, якою ми користуємося із 2014 року, Україна виплатила Міжнародному валютному фонду понад 150 млн. доларів. Останній платіж офіційний Київ здійснив 3 грудня 2018, виплативши на користь МВФ 114 333 750 СПЗ (спеціальна валюта МВФ — «спецправа запозичення»), курс якого на початок грудня становив 3,9 тисячі гривень за 100 СПЗ.

Усього ж Україні доведеться виплатити близько 12 млрд. доларів за зовнішнім держборгом упродовж найближчих двох років. Голова НБУ Яків Смолій наголосив: 2019 рік буде непростим, адже в Україні президентські і парламентські вибори, а ще заплановано графік виплат держборгу у великих обсягах. «І без програми МВФ ми не маємо доступу до інших каналів фінансування: грошей Європейського Союзу, Світового банку. Тому пропозиція підписати нову програму з МВФ економічно обґрунтована», — зауважив він.

Вітчизняна фінансова система, схоже, ставиться до перспективи отримання коштів МВФ напрочуд оптимістично: курс гривні залишається стабільним і навіть відбувається незначне укріплення валюти. Національний банк України вкотре вже зміцнює офіційний курс гривні щодо американського долара, останнє підвищення — на 5 копійок. У понеділок на міжбанківських торгах котирування гривні до долара встановились на рівні 27,72 — 27,74 гривні за долар.

На минулому тижні, як відомо, ситуація була такою ж: курс долара до гривні знизився на всіх сегментах валютного ринку на 0,9-1,4%. «Так, із минулого понеділка офіційний курс долара США,

встановлений НБУ, знизився з 28,22 грн. до 27,82 грн. (-1,4%). Попит/пропозиція долара на міжбанку, за даними компанії «Укрділінг», за цей же час знизилася з 28,140/28,160 до 27,765/27,785 (-1,3%). Середні курси купівлі/продажу готівкового долара в банках за тиждень знизились із 28,04/28,29 до 27,80/28,04 (-0,9%). При цьому спред, тобто, різниця між середнім курсом продажу і покупки, зберігся на рівні 0,9%», — зазначив аналітик компанії «Альпарі» Вадим Іосуб.

За його словами, на ринку спостерігається зростання продажу валюти з боку експортерів з одночасним «стисненням» гривневої ліквідності. НБУ довелося навіть вийти в понеділок на міжбанк з купівлею валюти, без його дій «зелений» коштував би ще менше. «Очевидно, що і в секторі готівкової валюти переважає пропозиція. Хоча, за свіжими даними НБУ, в листопаді населення купило готівкової валюти (1008,7 млн. доларів) більше, ніж продало (918,2 млн. доларів). Таким чином чистий попит на готівкову валюту становив у листопаді 90,5 млн. доларів. Можна лише припустити, що велика частина цього попиту припала на кінець місяця, коли після інциденту в Керченській протоці були зафіксовані панічні скуповування валюти», — сказав Іосуб. Цього тижня, на думку аналітика, ми очікуємо подальше зниження курсу долара до гривні.

Весна із дешевим доларом

Як відбуватимуться події далі, думки експертів традиційно розділилися. Оптимісти стверджують: надалі, упродовж наступних тижнів, гривня залишатиметься стабільною, а наприкінці січня знову буде укріплюватися. Передбачається, що напередодні новорічних

■ А ТИМ ЧАСОМ...

Як пограбувати банк

Колишнього голову правління ПАТ «Банк Петрокоммерц-Україна» підозрюють у зловживаннях, які завдали фінансові 8 мільйонів гривень збитків. Так, працівники слідчого управління ГУ НП у м. Києві в рамках досудового розслідування встановили, що посадовець банку з метою отримання неправомірної вигоди в інтересах сторонніх підприємств одноосібно, без обов'язкової згоди членів наглядової ради та ігноруючи заборону умов кредитування, ухвалив рішення про видачу компанії «Донецьксталь» багатомільйонного кредиту.

Екс-посадовцю банку інкриміновано вчинення злочину, передбаченого ч. 2 ст. 364-1 КК України. Санкція статті передбачає покарання у вигляді штрафу від 150 до 400 неоподаткованих мінімумів доходів громадян або арешту на строк до трьох місяців, або обмеження волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років.

■ ДО РЕЧІ

Валіза, вокзал, Москва

Національний банк не бачить перспектив для роботи банків із державним російським капіталом в Україні. Голова НБУ Яків Смолій наголосив, що нещодавнє банкрутство російського «Внешнекомбанку» жодним чином не впливає на стабільність банківського сектору України, оскільки частка фінансових установи близько 0,6% від чистих активів платоспроможних банків.

«На інші банки з російським державним капіталом ситуація з ВТБ також не впливає. Хоча їхня господарська діяльність частково обмежена рішенням суду, проте вони мають достатній запас ліквідності», — сказав голова НБУ.

На питання журналіста, чи є сенс клієнтам інших банків з російським державним капіталом нервувати, Смолій відповів: «Кожен вкладник самостійно обирає собі банк та оцінює відповідні ризики. Зі свого боку, Національний банк неодноразово заявляв, що не бачить перспектив для роботи банків із державним російським капіталом в Україні».

Як відомо, раніше бізнесмен і екс-керівник Дніпропетровської обласної державної адміністрації Ігор Коломойський домігся арешту активів трьох російських держбанків в Україні — Внешнекомбанку, ВТБ і Сбербанку. Мета позову — щоб змусити Росію заплатити за експропрійовані в Криму активи на 160 млн. доларів.

свят українці продадуть доларів на півмільярда більше, ніж куплять. Це буде працювати на зміцнення гривні.

Як зазначив економіст Михайло Кухар, торік передноворічна девальвація гривні була пов'язана з екстремним освоєнням бюджетних залишків. Тоді їх утворилося 57 млрд. гривень, зараз — тільки 17 млрд. З цієї причини Кухар очікує, що курс гривні перед новим роком залишиться на рівні 28-28,3 за долар. Далі ж, на думку економіста, можливе невелике «провисання» гривні — на початку січня, проте вже в кінці місяця вона почне зміцнюватися. До березня курс може бути вже 26 за долар.

Політична нестабільність, до якої можуть призвести президентські та парламентські вибори, за словами експерта, не вплинуть на курс валюти. Восени 2019 року, як вважає Кухар, гривня традиційно ослабне, однак до наступного року її курс навряд чи перевищить 29,5 за долар.

Аналітики з рядів песимістів ставляться до наших перспектив трохи стриманіше. Так, економіст Данило Монін стверджує: підсумковий дефіцит Державного бюджету-2018 становитиме 60 млрд. гривень. Отже, держава буде змушена покрити ці витрати. Як наслідок, на валютному ринку утвориться надлишок гривні, — таким чином, цілком ймовірно, може повторитися минулорічна ситуація. Тоді, у грудні, як ми пам'ятаємо, курс просів з 27 до 28 за долар і навіть досяг позначки в 28,9 в січні 2018. Утім після цього почалось швидке зміцнення гривні. ■

Олександр МИХАЙЛЮТА, лауреат премії «Незалежність» Київської спілки журналістів

■ СХЕМИ

Фінансовий терор народу

Які пастки криються за «швидкими кредитами», що їх роздають на кожному кроці

Упродовж року в Україні стається близько тисячі самогубств, десятки тисяч людей працездатного віку змушені терміново шукати хоч якийсь заробіток за кордоном. І більшість випадків пояснюється тим, що люди взяли мікрокредити та через грабіжницькі умови не можуть їх повернути... Українці винні бандюкам понад 8 мільярдів гривень, і це є фінансовим терором, а влада ніби нічого не помічає!

Закон є, а порядку немає

Звернули увагу, скільки нині реклами в ЗМІ і на вулицях наших міст «позичок до зарплати»? Ні, не банки пропонують кредити, а невідомо хто, десятки компаній (до речі, більшість зареєстрована в часи Януковича, а розквітла нині). Такого свавілля фінансових злочинців іще не було за всі роки незалежності. Почали ж вони грабувати народ завдяки нардепам, які ухвалили сумнозвісний закон «Про споживче кредитування» 2016 року. Нібито й добрий закон, передбачає, що нам, потенційним позичальникам, кредитори не мають права давати договори дрібним шрифтом, що обов'язковим має бути паспорт кредиту (де ви чітко побачите, скільки берете і скільки маєте віддати та яка пеня). До того ж, пеня не має перевищувати 12,5% облікової ставки НБУ за рік. Якщо взяли, приміром, 5000 гривень і не змогли вчасно повернути, то за рік сплатите ці 5000, відсотки та 1625 гривень пені... Але, але, але...

Закон вийшов зі статтю 3, яка фактично нищить українців, як Великий терор, тільки — фінансовий. Чому? Бо ця стаття зазначає, що дія Закону не поширюється на договори, укладені терміном до одного місяця. Саме ця лазівка й спричинила масове створення так званих мікрокредитних установ, які й договори всучують найдрібнішим шрифтом, і паспорт кредиту не надають, і грабіжницькі проценти ставлять (до 800% річних). А розмір вигаданої ними пені — просто за межами здорового глузду — 3,5% за добу (або 1275,7% за рік від суми позики). Хіба це не відвертий бандитизм? І комісія МВФ, яка постійно моніторить наш ринок фінансів, чомусь на цю обставину геть не зважає. Але ж це — вимивання коштів із бюджету катастрофічними темпами!

А хто ж дозволяє оцим «Швидкоманям», «Башніскам», «Манексам», «Банексам» і нема їм ліку... встановлювати такі космічні відсотки та розміри пені? Міністерство юстиції! Саме Мін'юст зареєстрував «утихаря» просто бандитське Розпорядження Нацкомфінпослуг (від 20.07.2017 № 3238 «Про затвердження методики розрахунку загальної вартості кредиту для споживача, реальної річної процентної ставки за договором про споживчий кредит»). Цією методикою Нацкомфінпослуг фактично дозволив шахраям встановлювати довільну річну ставку за наданий кредит. І сягає вона в середньому 700% річних. У яких країнах Євросоюзу таке можливе? Настільки нам відомо, в Європі кредити надаються максимум під 5% річних. А тут — 700-800%. То за що стояв і гибів Майдан? До речі, За-

кон «Про споживче кредитування» (ст. 2) чітко визначає мету Закону: «Метою цього закону є захист прав та законних інтересів споживачів і кредиторів, створення належного конкурентного середовища на ринку фінансових послуг та підвищення довіри до нього, забезпечення сприятливих умов для розвитку економіки України, гармонізації законодавства України з законодавством Євросоюзу та міжнародними стандартами». То 5% за кредит у Європі і 800% в Україні — це й є «гармонізація»? Це є грабіж

лом кредиту), а основний борг за споживчим кредитом (тілом кредиту) виплачується рівними частинами або в кінці строку дії договору, реальна річна процентна ставка розраховується у процентах за формулою, де:

РР — реальна річна процентна ставка за договором;

ЗВ — загальні витрати за споживчим кредитом, визначені згідно з розділом II цієї Методики;

К — загальний розмір кредиту, що є сумою коштів, які надані та/або можуть бути надані споживачу за договором

подавство (а на підставі чого укладається договір?) і не вказують інформацію про включення його, позичальника, до Переліку кредитних посередників. А це — пряма вимога правління НБУ (Постанова від 08.06.2017 р. № 50) «Про впорядкування діяльності кредитних посередників у сфері споживчого кредитування на ринку банківських послуг». Зокрема, пункт її 13-й гласить: «Кредитний посередник має право розпочати надання посередницьких послуг у сфері споживчого кредитування в інтересах

новою НБУ. То що — «самопали»? Чи це — навмисне приховування достовірної інформації? «Мікрокредитори» вдало сховалися, дякуючи деяким депутатам Верховної Ради, які, напевне їх і «кришують» за ст. 3 Закону «Про споживче кредитування», яка просто «світиться» своїм злочинним змістом про те, що цей Закон не поширюється на договори зі споживчого кредитування, укладені терміном до одного календарного місяця. А що це означає? Що мережі шахрайських «мікрокредиторів» (лише «Ваша копійка» має близько 400 філій в Україні) захоплюють у своє павутиння тисячі довірливих і зубожілих громадян, котрі не знають, що будуть платити до 800% річних відсотків за взяті 3 тисячі гривень, плюс пеня до 1000% річних. А чому? Бо Закон передбачає захист позичальника в разі прострочення ним платежів лише тоді, коли він укладає договір на термін, більший за 30 днів. А «короткостривки», згідно з методикою Нацкомфінпослуг, яка містить просто кричущі корупційні складові, уже за місяць стягнуть із вас подвійну суму від суми позики та ще й обставлять дзвінками так званих колекторів (читай кримінальних злочинців, які всупереч законодавству про захист персональних даних телефонують рідним, знайомим, співробітникам, «викачуючи» борг), хоча позикодавець має діяти згідно з договором — або укладати з вами договір на реструктуризацію боргу, або звертатися до суду — але аж ніяк не до бандюків. Хоча характер діяльності так званих «мікрокредитувальників» якраз і наштотує на думку, що все це — одна шобла, це схема кримінального світу України, якому добре ведеться під крилом нинішньої влади.

І ви ж подивіться, що діється у сфері маніпулювання свідомістю громадян. Останнім часом «провідні» політики обговорювали і засуджували якихось негідників, котрі штовхнули ведучу одного з телеканалів, а іншу облили якимось кефіром. Звісно, це неподобство і такого не має бути. Але при цьому — ні гу-гу, ні від кого про глобальну проблему — фінансовий терор українців, унаслідок чого сталося тисячі самогубств через це... тисячі людей змушені продавати квартири, авто, дачі, аби хоч якось розрахуватися зі знахобнілою мафією так званих «фінустанов». Пізніше з'явилась нова тема тижня — списки «героїв», котрі потрапили під санкції Росії... А про тисячі людей, котрі потрапили в лабези бандитів в Україні через неможливість вчасно повернути мікрокредити, — знову ніде ніхто нічого.

У цьому зв'язку прошу вважати цю публікацію офіційним зверненням до Кабміну та голів профільних комітетів ВРУ: негайно внесіть на розгляд сесії парламенту у порядку законодавчої ініціативи в числі невідкладних законопроектів щодо зміни статі 3 Закону України «Про споживче кредитування». Поправка дуже коротка: «Дія Закону поширюється на всі договори споживчого кредитування». Інакше виходить, що ви всі — у спілці із цією фінансовою мафією, яка розриває Україну. І всі ініціативи щодо армії, мови, Томосу просто бліднуть на цьому тлі. Дійте! ■

Мережі шахрайських «мікрокредиторів» захоплюють у своє павутиння тисячі довірливих і зубожілих громадян, які не знають, що будуть платити до 800% річних плюс пеня до 1000% річних.

населення і сприяння бандитизму, рекетирству, яке останніми часами рядиться в тогу так званих колекторських компаній, а їхня діяльність законом не визначена. І вони просто тероризують зубожіле населення України, втягуючи його у свої фінансові пастки.

Таких формул у школі не вчать

Ось погляньте на цю витіювату формулу, подаровану шахраям «із великої дороги» директором департаменту консолідації нагляду та методології на ринку фінансових послуг Нацкомфінпослуг В. Лонгвінським 27 липня 2017 р. (а чому Розпорядження підписане не керівником, а директором департаменту?), і хай прокоментує її доктор економічних наук, бо навіть кандидат економіки навряд чи щось тут уторопає. Отже, читаємо пункт четвертий цього Розпорядження: «Якщо кредит надається на умовах, за яких проценти за кредитом нараховуються на суму залишку заборгованості за основним боргом за споживчим кредитом (ті-

ловим боргом за кредитом (тілом кредиту));

Т — строк користування споживчим кредитом у календарних днях. Строк користування споживчим кредитом рахується від дня, наступного за днем надання коштів за договором споживачеві, до дня повернення такого кредиту (повного погашення основного боргу за кредитом), передбаченого договором.

Щось зрозуміли? А тепер поміркуймо, як пересічний позичальник зможе побачити всі реальні умови та застереги, що впливають з умов договору, який йому підсовують спритні ділки десятків небанківських установ-позичальників. А паспорт кредиту вони не надають, бо ст. 3 Закону їх від цього завбачливо звільняє.

А гроші чиї?

Слід зазначити, що більшість так званих «короткостривків» у договорах про надання кредиту на 3-5 тисяч гривень терміном до 30 днів навіть не посилаються на чинне зако-

Малюнок з сайта wz.lviv.ua.

■ НОВИНИ ПЛЮС

Консерви на експорт

Переробка та консервування риби, ракоподібних і молюсків у січні-жовтні поточного року збільшилося на 13 відсотків порівняно з аналогічним періодом 2017-го. Виробництво промислової рибної продукції зросло за більшістю товарних позицій. Згідно з даними Держрибагентства, за десять місяців вироблено: філе рибного в'яленого, соленого чи у розсолі (крім копченого) — 727 тонн (+23,4%); риби сушеної і в'яленої — 3 тисячі 298 тонн (+22,3%); оселедців солоних — 2 тисячі 607 тонн (+19,1%); риби солонної, крім оселедців — 1 тис. 745 тонн (+8,7%); лосося тихоокеанського, атлантичного та дунайського копченого — 388 тонн (+33,8%); риби копченої — 3 тисячі 932 тонни (+0,5%); продуктів готових і консервів з оселедця — 2 тисячі 237 тонн (+60,6 відсотка); продуктів готових і консервів із сардин, сардинели, кільки і шпротів — 12 тисяч 501 тонна (-2,3%); готових продуктів і консервів з іншої риби — 2 тисячі 806 тонн (-14,2%); готових продуктів і консервів із риби — 9 тисяч 622 тонни (+17,9%); ікри інших риб — 2 тисячі 656 тонн (+27%). Як повідомляє прес-служба Держрибагентства, за дев'ять місяців нинішнього року експорт української готової риби в грошовому еквіваленті зріс на 23 відсотки.

Тернопільщина просить зерновозів

Штаб з оперативного вирішення питань логістики у сільському господарстві провів виїзну нараду щодо забезпечення безперервного залізничного перевезення аграрної продукції у Тернопільській області. Заступник міністра агрополітики Віктор Шеремета, голова ТЮДА Степан Барна намагалися знайти разом із представниками Укрзалізниці, аграріями Тернопільщини та керівниками промислових підприємств варіанти своєчасного виконання поставок зерна за контрактами. Як відомо, цього року додалося проблем із нестачею вагонів-зерновозів, несподівано для аграріїв Укрзалізниці закрила низку вантажних зернових станцій в Україні, створивши колапс у логістиці зерноперевезень. Проблему планують вирішити за рахунок нових інвестиційних проектів, стимулювання будівництва нових об'єктів для зберігання сільськогосподарської продукції. Сільськогосподарські компанії області зібрали цьогоріч понад 2,5 мільйона тонн зернових та 648 тисяч тонн олійних культур, переважна частина яких реалізується за межі регіону та на експорт. А місткість наявних у регіоні зерноскладів, токових господарств та елеваторів дозволяє зберігати не більше 1,7 мільйона тонн зерна. При цьому 90 відсотків наявних елеваторів базується на колійній мережі залізниці та в основному обслуговується залізничним транспортом.

Не зрубай!

З першого січня, відповідно до змін, внесених Законом України № 2531 від 06.09.2018 до статті 65 Кодексу України про адміністративні правопорушення та статті 246 Кримінального кодексу України, адмініштрафи для громадян за незаконну рубку збільшуються в три і більше разів (255-510 грн.), посадових осіб — більше як у десять раз (1 тисяча 275-2 тисячі 550 грн.). Для громадян та посадових осіб, які протягом року здійснили повторно незаконну рубку, адмініштрафи збільшуються у два-чотири рази і становитимуть 510-1020 грн. і 5 тисяч 100-10 тисяч 200 грн. відповідно. Штрафи, за вчинені кримінальні діяння, зростають від 15 до 20 разів (17 тисяч-25 тисяч 500 грн.), на територіях чи об'єктах ПЗФ штрафи становитимуть 25 тисяч 500-34 тисячі гривень. У разі заподіяння тяжких наслідків для лісу порушники можуть бути позбавлені волі на термін від п'яти до семи років. Державне агентство лісових ресурсів України запроваджує додаткові заходи з охорони хвойних насаджень від незаконного вирубування в новорічний період 2018-2019 років. Так, у зазначений період доручено організувати рейдові бригади державної лісової охорони спільно з працівниками Нацполіції та Держекоінспекції, громадськими інспекторами з охорони довкілля, громадськістю та представниками ЗМІ для виявлення правопорушників. Штрафні санкції за незаконну рубку новорічних дерев складаються із суми заподіяної шкоди лісу та адміністративного чи кримінального (у разі істотної шкоди) штрафу. ■

■ ХАРЧІ

Дорого чи здорово?

Поки чекаємо наступного закону, уважно читаємо етикетки

Оксана СИДОРЕНКО

Прийнятий минулого тижня Закон «Про інформацію для споживачів щодо харчових продуктів» хоч і не забороняє використання в молочних та кондитерських продуктах пальмової олії, але, принаймні, дозволяє перевірити її наявність. І зробити правильний вибір. Іще 15 травня цього року Верховна Рада схвалила законопроект Радикальної партії про заборону пальмової олії у молочних продуктах. Очільник партії Олег Ляшко переконав підтримати заборону використання пальмової олії в продуктах харчування, незважаючи на спротив багатьох «важковаговиків» харчової промисловості, які активно використовують її для здешевлення своєї продукції. Шантаж значним підвищенням цін на молочні та кондитерські продукти тоді не витримав аргументів Ляшка — здоров'я українців та відновлення молочного тваринництва. На підтримку цієї ініціативи Радикальної партії тоді стали й далекі від політичної конкуренції фахівці-експерти з якості харчових продуктів. Бо планові й позапланові перевірки масла, шоколадних цукерок та інших молочних і кондитерських товарів, пропонованих в українських супермаркетах, засвідчили: трансжири на основі пальмової олії в них подекуди досягають 40 відсотків! Це при тому, що в деяких країнах Євросоюзу вони заборонені повністю, а в інших, лояльніших до виробників, дозволена межа не перевищує двох відсотків.

Досі реальної заборони пальмової олії в Україні неможливо було досягти ще й через відсутність обов'язку чіткого маркування харчових продуктів. Новий закон, принаймні, цю проблему повинен вирішити. Тепер черга за свідомим вибором українських покупців. Бо за повну заборону використання пальмових трансжирів ще належить поборотися. Олег Ляшко пояснює, чому є таким затятим противником пальмової олії: «По-перше, вона провокує важкі

Корова для Ляшка — священна тварина і здорова альтернатива пальмовій олії. Фото з сайту infomist.ck.ua.

захворювання серцево-судинної системи. А промисловці використовують її для отримання надприбутку. Замість того, щоб купувати українське молоко, завозять дешеву пальмову олію, труять людей. Виробники отримують надприбутки, а українці витрачають мільярди доларів на лікування. Сьогодні Україна посідає перші місця за серцево-судинними й онкозахворюваннями, а в селі немає корови! Тому ми продовжимо домагатися заборони пальмової олії», — каже депутат. На думку Ляшка, це дасть можливість селянам більше заробляти, відновить поголів'я великої рогатої худоби та істотно поліпшить стан здоров'я нації. Політик пропонує ввести драконівські штрафи

для тих, хто трує українців неякісними продуктами харчування.

Нагадаємо, законопроект 3871 «Про внесення змін до деяких законів України щодо заборони використання пальмової олії у виробництві харчових продуктів» у першому читанні підтримали 233 народні депутати. Документ вводить заборону на використання цього інгредієнта у виробництві харчових продуктів, молока і молочних продуктів під загрозою високих штрафів для посадових осіб підприємств-порушників — від 20 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; за повторне порушення — 100-200 неоподатковуваних мінімумів. ■

Олена ЯРОШЕНКО

■ СТАНДАРТИЗАЦІЯ

Деревина не дрова

Нові технології переробки — нові критерії якості

ких, — міжнародні (ISO).

Оскільки на частину продукції лісогосподарських підприємств, не існує ні європейських, ні міжнародних стандартів, частина європейських стандартів в Україні не легітимна, а деякі чинні в Україні нормативні документи суперечать одне одному, наразі уточнюють та затверджують ще п'ять стандартів та дев'ять Технічних умов. Окрім того, розроблена коригуюча форма на класифікацію лісоматеріалів (до кінця 2018 року), аби максимально полегшити перехід підприємств галузі до нової системи стандартизації. Ця форма наближена до реальної класифікації за якістю (згідно з європейськими стандартами) лісоматеріалів різних порід деревини, що представлені на ринку деревинної сировини України. Держлісагентство звертає увагу, що під час користування коригуючою формою, у перехідний період на європейську систему стандартизації, слід враховувати, що:

— у європейській системі стандартизації лісоматеріалів круглих прийнято 10 груп ді-

метрів, а не звичні для нас 3 групи;

— групи діаметрів враховують лише обмір колод за середнім діаметром у корі чи без кори (за домовленістю зі споживачем);

— принцип класифікації за європейською системою стандартизації лісоматеріалів круглих не базується на призначенні сортиментів, а в основі його — показники розміру та якості колод; більший діаметр і мінімальний вміст вад деревини за встановленого природу — вищий клас якості;

— до класу якості А відносять лісоматеріали найвищого класу якості, які у більшості походять із нижньої частини колоди, з чистою деревиною або з незначними вадами, які не обмежують її використання;

— до класу якості В відносять лісоматеріали середнього класу якості, без особливих вимог до чистої деревини та сучками у межах середнього значення для кожної породи;

— до класу якості С відносять лісоматеріали нижче середнього класу якості, в яких

дозволяються ті вади, які не значно знижують природні властивості деревини, як матеріалу;

— до класу якості D входять лісоматеріали, що не задовольняють жодному з класів якості А, В, С, але з яких ще може бути отримано пиломатеріали для подальшого використання;

— усі інші лісоматеріали круглі, з яких неможливе отримання пиломатеріалів для загального використання, мають бути класифіковані, як:

а) деревина дров'яна для промислового використання, довжиною 2,0-4,0 метри (виробництва трісок технологічних чи паливного призначення, розколювання на паливну деревину тощо);

б) деревина дров'яна для непромислового використання, довжиною до 2,0 метрів (може бути реалізована фізичним і юридичним особам як паливо).

Перехід до нової стандартизації зумовлений розвитком нових технологій переробки деревини та євроінтеграційними процесами в лісовій галузі України. ■

■ РАЗОМ!

Протоієрей Андрій Дудченко: Кожен із нас має звузити себе, щоб увійти в Церкву...

Один із прихильників творення Української помісної церкви — про важливість збереження культурної автентичності, про інформаційний ресурс нової Церкви та потребу «пам'ятати про головне»

Ярослава МУЗИЧЕНКО

Спасо-Преображенський собор на київських Теремках, де служить протоієрей Андрій Дудченко, першим з-поміж столичних парафій УПЦ (МП) став послуговуватися українською мовою в Богослужінні. На стінах цього собору — прекрасні мозаїки: київські князі, українські святі. Службу Богу тут завершують духовним гімном «Боже Великий, Єдиний, нам Україну храни», а з дзвіниці опівдні лунає Гімн України. На подвір'ї собору — єдиний в Україні пам'ятник Блаженнішому митрополиту Володимирі (Сабодану). На першому поверсі дзвіниці — його невеличкий музей, де відтворено, зокрема, митрополичий кабінет. Після короткої екскурсії розмовляємо з богословом, популяризатором ідеї Помісної української церкви протоієреєм Андрієм Дудченко.

«Важливо мати свою мову...»

■ Отче Андрію, якою ви бачите Помісну церкву?

— Це Церква Христова, яка перебуває в певному місці. Для мене це церковний шлях Православної церкви в Україні, що наразі має різні юрисдикції — до того, щоб стати рівноправною сестрою в сім'ї визнаних світовим Православ'ям Церков світу. Це формування спільної християнської православної ідентичності в Україні: з нашими, українськими ознаками, українським колоритом.

Зрозуміло, що, принаймні на перших порах, не буде однієї Православної церкви в Україні. Вхідження в одну церкву всіх існуючих на теренах України гілок наразі практично неможливе. Така ситуація притаманна діаспорі. У Західній Європі, США, інших країнах на одній території присутні єпархіяльні мережі різних церков — Грецької, Румунської, Російської та ін. Це не ідеальна ситуація, але вона набагато краща за ту, що ми маємо до сьогодні, коли значна частина українського православ'я перебувала в розділенні, була від'єднана від Вселенського православ'я, не була визнана іншими церквами. І коли об'єднавчий Собор відбудеться, це дасть можливість великій кількості наших братів і сестер у визнаній юрисдикції увійти в спілкування із Вселенською церквою.

■ Формування Помісної української церкви, з одного боку, стане запровадженням нової сучасної структури, а з іншого — відновленням тисячолітньої Київської церкви. Як ви гадаєте, чи має вона перебрати на себе турботу про збереження багатющої української християнської культурної спадщини — від колядок і псалмів до самобутніх храмів та іконопису?

— Важливо мати свою «мову». Чим більшою кількістю мов ми, різні народи, прославляємо Бога у світі, тим багатшим стає християнське життя загалом. Те ж саме можна говорити про мови культури — мистецтва, співу, про літургійну мову, богословську. Мені хотілося б, щоб визнана Українська автокефальна православна церква, відкрившись до світового розмаїття, берегла свою культуру.

Кілька разів мені випало бути в спільноті Тезе, зустрічатися там із римо-католиками. Їм цікаво дізнатися про нашу традицію. Вони не прагнуть, щоб ми стали «такими, як вони», а хочуть почути — що ми можемо сказати іншим на підставі нашого власного досвіду.

Важливо, щоб Церква піклувалася про свою автентичність. Але не тільки про те, як писали ікони раніше, аби старанно копіювати ці зразки. Або в точності відродити саме такий спів, який побутував тисячу років тому. Традиція Церкви до сьогодні є живою. Це означає, що вона ґрунтується на досвіді попередніх поколінь, але водночас до існуючої скарбниці додає актуальне, своє. У ХХ столітті серед православних тодішнього Радянського Союзу поширилася практика «ксерокопіювання». Копію-

вали ікони, спів, архітектуру, тексти. А наші прабатьки не копіювали, а творили в руслі традиції. От як річка має постійне русло, але в ній завжди нова вода.

«Щоб Помісна церква не стала клоном російської синодальної системи...»

■ Інформуванню про всі ці процеси, напевно, сприяли б ЗМІ, зокрема й церковні. Утім поки що мало інформації про культурну спадщину, мету Церкви в сьогоднішні, її принципи, соціальне служіння. Відомо, що в УПЦ МП є набагато більше, ніж у Київського патріархату, таких засобів інформування. Це й телеканал, і різноманітні часописи, інтернет-портали. От, скажімо, телеканал «Глас» підтримує Помісну церкву?

— Не впевнений. Телеканал залежить від власника. Утім добре, що він не заважає, а натомість популяризує українську культуру. Не знаю іншого телеканала, який настільки ж професійно розповідає би короткими роликami про українську культуру в різних її аспектах. Утім якісна інформаційна підтримка потрібна, щоб люди розуміли, що відбувається в Церкві та як бути християнином у сучасному світі. Якісний ЗМІ неможливо створити циркуляром церковної влади. Потрібно давати дорогу талантам і підтримувати їх.

Окрім цього, мені хотілося б бачити, що Церква осмислюватиме роль вірян — їх іще називають миряни, і потурбується про їх належний статус. Бо на сьогодні він не визначений: незрозуміло, кого і на якій підставі можна називати вірянном. Потрібно, щоб сама Церква не лякалася відкритості, прозорості, бо тільки так вона зможе бути дійсно соборною — коли її найбільша частина, а саме віряни, знатимуть, розумітимуть і впливатимуть на те, що відбувається в її церковному управлінні та фінансах, від загальноцерковного рівня до конкретної парафії.

■ Кажуть, що має бути відроджений принцип соборноправності...

— На мою думку, важливо, щоб Помісна церква не стала ще одним клоном тієї церковної організації, яку маємо сьогодні, з усіма її недоліками й болячками, що йдуть від радянської, і попередньої, російської синодальної системи. Тоді церква була фактично перетворена на таку собі ієрархічну корпорацію, а віряни були позбавлені прав і ставали тільки споживачами «релігійних послуг». Вони не могли впливати на рішення, взагалі не ідентифікували себе з Церквою як такою. Адже Церква — це спільність ієрархів і вірян разом.

■ У ті часи Церква, нібито «відділена від держави», ставала інструментом у руках політичної влади...

— Так ось, хотілося б, щоб Церква сьогодні закликала вірян до активного осмислення того, чим є спільнота, яким чином мають бути побудовані відносини, починаючи від парафії. Це ж було в Київській церкві — виборність духовенства, виборність єпископату. А потім тут

Протоієрей Андрій Дудченко.
Фото з сайту preobraz.kiev.ua.

■ ДОСЬЄ «УМ»

Андрій Дудченко

Народився 1976 року в місті Красний Луч (тепер Хрустальний) Луганської обл., 1997 р. закінчив Київську духовну семінарію, 2001 р. закінчив Київську духовну академію, 2017 року закінчив магістратуру Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова зі спеціальності «Релігієзнавство», нині навчається в аспірантурі на кафедрі богослов'я і релігієзнавства.

1997 року Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Володимир висвятив Андрія Дудченка у сан священника. З 1999 року до сьогодні о. Андрій є редактором інтернет-журналу kiev-orthodox.org. У 2006-2008 роках працював головним редактором інформаційного порталу Української православної церкви «Православ'я в Україні» та очолював редакцію інтернет-проектів телеканала «Глас». Автор декількох книг про сповідь і Причастя, автор ідеї і упорядник «Молитовника православних вірян».

були встановлені імперські порядки.

■ Можливо, тоді стане звичнішим християнське життя поза будівлею церкви? Коли віряни «в миру» засвідчують християнські принципи?

— Якраз соціальне служіння — це сфера, де віряни, не чекаючи рішень ієрархів, уже сьогодні багато роблять, доводячи, що вони є Церквою. Скажімо, волонтерські рухи. Починаючи від Майдану і початку війни, багато парафій, в тому числі і Московського патріархату (про які, можливо, мало знають, бо це не дуже висвітлювалось у ЗМІ), долучились до підтримки поранених, військових, проводили збори коштів, речей, медикаментів. Наша парафія також. Це саме та сфера, де ініціатива йде переважно від вірян.

«Заради єдності довкола Христа, кожен має чимось поступитися...»

■ Поза тим, є чимало людей, які приходять до церкви, щоб «запалити свічку», вважаючи, що таким чином вони «рятуються від бід»...

— Це магічне, або ж споживачьке ставлення до Церкви. Буває, люди роками ходять на парафію і при цьому не ототожнюють себе з Церквою. Вони вважають, що ходять до священника як до посередника, який допоможе їм донести свої бажання до Бога і помолитися замість них, а не разом із ними. А бу-

ває, приходять до церкви, щоб «поставити свічку», незважаючи на те, що йде Служба і, можливо, варто було б зупинитися і почути, а про що, власне, тут говориться? Не варто засуджувати цих людей. Шлях людини до Бога різний, і часто починається з окружних стежин. Поки дійдеш до розуміння Бога — треба перейти через «чагарники», «пустелю», «болото». Тут важливо, щоб коли людина заходить до церкви — Церква в особі священників і освічених вірян готова була б дати відповідь, засвідчити свою віру, пояснити, чим є християнська громада, ким християнин є на своєму місці в житті, у своїй професійній сфері.

■ Як майбутній українській Церкві-спільноті зберегти цю свою місію? Адже в ній зійдуться дуже різні громади, і не завжди легко буде налагодити конструктивну взаємодію задля головної мети.

— Потрібно бути готовими приймати іншого і прощати. Не сперечаючись про другорядні речі. Мені б хотілося, щоб ця церква була вільною від національного фанатизму в будь-якому його прояві. Як від російського імперського, так і від крайнощів українського фанатизму. Адже будь-який фанатизм ставить межі, а в Церкві мають бути всі. У Новому Завіті, в Апостольських посланнях ми зустрічаємо поради приймати іншого, не сперечаючись про його погляди, скажімо, щодо їжі, певних ритуалів, які були прийняті в тій релігійній традиції, з якої ця людина прийшла. Є знаменитий вислів, який приписують часом святому Августині: «У головному єдність, у другорядному — свобода, в усьому — любов». Хотілося б, щоб він став девізом для нашої об'єднаної Церкви. Бо справді, увійдуть до неї громади, багато в чому несхожі. Більше того, поза нею, поруч із тими, хто увійде до тої Церкви, продовжуватимуть життєдіяти чимало інших громад. Хотілося б, щоб усі розуміли, що то є їхні брати і сестри у Христі. Не всі ті, що увійдуть до Помісної церкви, зроблять це з благородних мотивів. І не всі ті, що залишаться у Московському патріархаті, матимуть мотиви негідні. Бо в людей різне бачення, різні упередження й стереотипи, які розділяють. І нам, християнам, варто було б приймати християнина з іншої конфесії як такого і радіти, коли вдається побачити в ньому власне християнина.

Мені розповідали, що в радянські часи, коли Церква була переслідуюваною, коли православний зустрічав баптиста чи католика, то мав велику радість, бо вони могли поговорити про Христа. Важливо, щоб ми не забували: стіни, які є між нами, здіймаються не до Неба. Щоб спробували подивитися поверх цих стін. І побачити, що християни є в будь-якій церкві.

■ Наразі деякі миряни і священники, що йдуть в Помісну церкву з різних юрисдикцій, здається, граються в «перетягування каната» — хто в ній буде важливішим, в кого «більше благодаті». Здається, вони хочуть «перемогти» в цій Церкві.

— Так, я теж таке спостерігаю, стежачи за публікаціями в різних ЗМІ. Людський мозок зрозуміти людей, які по своєму вистраждали ідею Автокефальної церкви. Кожній людині хочеться, щоб її зусилля були належним чином оцінені й визнані. Але водночас потрібно розуміти, що заради спільноти, заради єдності довкола Христа, кожен має чимось поступитися. Своїми амбіціями, певною мірою комфорту, своїм відчуттям, що «все вже налагоджено». Варто трохи звузити себе, щоб увійти в Церкву. ■

Віктор ТЮТЮН
Херсон

Найпекельніший страх Москви афористично передав патріарх Філарет: «Україна йде і забирає свою історію із собою!» Оця смертельна пропасниця тіпає сьогодні Кремлем. Час і нам усвідомити: чому?! Тому що без України ерефія втрачає будь-яке право не на панування — на існування. Тому Х...о висловився не менш зрозуміло: «Якщо Росії не буде, зачєм нам жінць?» Вони лякають, що вдадуться до харакірі. Брешуть! Але знищити світ — готові!

Українські розвідники — найпрофесійніші. Ви не знайдете в глобальних ЗМІ жодного повідомлення про викриття «київського Джеймса Бонда». Тільки в ерефії «бандерівських шпигунів» ловлять, скільки схочуть. Це відбувається з простої причини: у Путіна шпигунів не викривають, а призначають, як за часів Сталіна призначали «ворогів народу». Тим часом спецслужби

РЕФЛЕКСІЇ

«Росія швидше народить антихриста, ніж гуманістичну демократію...»

Слова Бердяєва звучать пророче

Москві здає воюють проти українського народу. Не держави, не її Збройних сил, не розвідки: така вимальовується картина з історичної перспективи — воюють проти українського народу, котрий для них то «не існує», то раптово з'являється.

Остання війна розгорнулася у часи УНР та перебування УРСР у складі СРСР і загострюється до кульмінаційного вирішального стану в наші дні. Побіжно згадаю найкращі події цього історичного цивілізаційного протистояння. Вбивство червоноармійцями київських студентів під Крута-

ми, розправа військ Муравйова над киянами, придушення всенародного антибільшовицького спротиву 1917—1932 років, Голодомор, винищення нашої національної інтелігенції за «радянської влади» (образний мартиролог — «Розстріляне Відродження»), війна «вооруженого отряда партії—КГБ» проти українського підпілля та ОУН-УПА, кривавий терор митців у 60—70-х роках минулого століття, нинішні провокації та вбивства на території і за межами України та воєнне вторгнення на нашу територію й анексія її частини. Упокорення України готувало-

ся й у нових обставинах «перестройки», біля смертельного одра «Союзу нерушимого» — все те можна прослідкувати похвилинно...

Однак боротьба зі смертельным ворогом не велася. Спротив кремлівській збройній агресії та інформаційній війні кволий, як для держави. Колись Ігор Лосєв сказав на «Радіо «Свобода»: «Цих очевидних обставин (імперської сутності РФ. — Авт.) не розуміли Кравчук, Кучма, (про Януковича взагалі говорити не будемо), що й призвело до трагічних подій 2014 року». Ця війна готувалась ще з першого «демократичного» з'їзду Вер-

ховного Совета СССР, продовжилась у «руських клубах» по всій Україні, на «хресних ходах» московських попів і в «русской весне».

На «Фейсбуці» прочитав у Logvinov Sergey: «Ось чому Росії в переході від нової історії до нового середньовіччя буде належати зовсім особливе місце. Вона швидше народить антихриста, ніж гуманістичну демократію і нейтральну гуманістичну культуру. Микола Бердяєв». Без «особливого місця» Залісся — ну ніяк! Надумалися, хай котяться, хоч і «в нове середньовіччя». Нам із такими виродками не по дорозі. ■

ДОБРА СПРАВА

Домашній помідор — поза конкуренцією!

Сама саджу — і вам раджу

Надія ЦИБЕНЬ
с. Смоляри, Старовижівський район,
Волинська область

Доброго дня, шановна редакціє! Минула осінь, отже, час ділитися городніми здобутками. Хочу розповісти про один зі своїх найкращих сортів помідорів — Домашній. Повірте, про нього є що розказати.

Серед городніх овочів чи не найбільше розмаїття сортів — у помідорів. У світі їх налічується вже кілька тисяч. Кожен сорт має свої, тільки йому притаманні особливості, чим і приваблює до себе закоханих у свою справу городників. У гонитві за помідорними новинками ми готові без вагань їхати в інший кінець країни чи щогодини виглядати листоношу, чекаючи на довгожданий конверт із таким бажаним пакетиком насіння. І скільки радості приносить спостереження за новим сортом: як він себе поводить, як росте, наскільки врожайний. Тут навіть словами важко передати всю гаму отриманих почуттів.

Через мої руки пройшло вже декілька сотень сортів помідорів. У городній колекції залишаються тільки найдостойніші, що пройшли ретельну перевірку у примхливих поліських умовах. Різні сорти мені діставалися теж по-різному. Із деякими історіями повнення моєї колекції читачі вже знають. Та є в мене один улюблений сорт, який я ніде не діставала, але який не проміняю на жоден інший. Дістався він мені, можна сказати, у спадок, бо вже десятки років беззмінно ведеться у моєму городі й вироджуватись зовсім не збирається. Він так і називається — Домашній. Але ця простенька назва анітрохи не

заважає йому заткнути за пояс будь-який інший розрекламований сорт помідорів. Бо має у своєму послужному списку три основні переваги.

По-перше, за часом досягання Домашній помідор — надранній. Моїй сім'ї це дає змогу посмакувати ним якнайраніше, а фітофторі, навпаки — лишається тільки облизнутись та шукати собі більш податливі пізніші плоди. По-друге, кущ у нього низкорослий. Він зовсім не потребує пасинкування. Це дуже зручно і зменшує час догляду: виростив розсаду, підживив, просипав, полив — от і всі клопоти. По-третє, плоди Домашнього великі — 250-280 г: узяв одного і наївся. До того ж вони дуже смачні та запашні. Це призабута ознака ще з тих часів, коли в добір сортів цінувався не лише товарний вигляд, а й смакові якості. Салати, сік, консервація — все з нього виходить на «відмінно». Та й урожайність у цього сорту дуже висока.

Не підвів мене Домашній з урожаєм і цього року, хоча погода в нашому Поліському краї видалась не сприятливою. І наїлись досхочу, і консервацією на зиму запаслись, і насіння вдосталь зібрали. За традицією, пропоную читачам скромний подарунок — безплатно вишлю пакетик насіння цього урожайного сорту всім, хто надішле мені заадресований на свою адресу конверт із марками по Україні. Мені буде надзвичайно приємно, що мій улюблений сорт Домашній зможе порадувати таких, як я, захоплених своєю справою господарів, у різних куточках нашої країни. Моя адреса: с. Смоляри, Старовижівський район, Волинська область, індекс 44425, Цибень Надії Василівні. ■

Наближення новорічних і Різдвяних свят змушує багатьох у лихоманці задумуватися: де і як? Із ким ви будете святкувати найсміейніші свята, думаю, вирішили давно, а от на інші запитання простіше відповісти, знаючи розмір свого гаманця. Бо не всім по кишені заморські Мальдіви. Тож варто звернути увагу на своє, рідне. І це не обов'язково має бути «розкручений» останнім часом (хоч він цілком заслуговує на це) Буковель. Трохи призабуте Славське на Львівщині поступається йому в інфраструктурі, проте природа і тут, і там однаково чудова, бо Карпати — вони всюди Карпати!

ПОЛІТПАРНАС

Захисникам Вітчизни

Василь КАЛЧУГІН
Глобине, Полтавська область

Ви бачили кулі — 12 ес-ем,
Що бетон протинають, мов масло?
А під ними щомиті біїців наших дух,

Непідвладний убивчим металам.

Мужні воїни стримують вдень і вночі

Дику гідру і орди поганські.

Для біїців на війні все на день, все на мить,
Україна ж навіки! Назавжди! ■

■ НАПЕРЕДОДНІ

Ой струнка ялинка в нас

Як Київ відзначатиме зимові свята

Микола ПАЦЕРА

Столиця вже повним ходом готується до зустрічі Нового року. На головній локації свята — Софійській площі, а також на Контрактовій площі вже монтують ярмаркові будиночки та артконструкції. А центральні вулиці — Хрещатик, Богдана Хмельницького, Європейська площа, Володимирський узвіз та інші — «приміряють» святкову ілюмінацію. Зокрема, нещодавно на Володимирському проїзді відбулося тестове включення гігантських сніжинок, встановлених тут головними організаторами новорічних свят — міжнародним етнокультурним проектом Folk Ukraine. Про те, що ще відбуватиметься на цих майданах до та під час святкування Нового року, розповів «Україні молодій» його керівник Ігор Добруцький.

«Цьогоріч святкування розпочнеться з Контрактової площі, — повідомив організатор. — Тут встановлена набірна ялинка висотою 22 метри, яку прикрасять іграшками у стилі відомої української народної художниці Марії Примаченко, а також кілометрами різнокольорових гірлянд. Неподалік лісової красуні розмістяться ковзанки, колесо огляду, каруселі, льодова гірка довжиною 90 метрів, 75 фотозон, прикрашені також іграшками диво-звірів у стилі Марії Примаченко, які «розгулюватимуть» і по інших територіях святкування. Також ми прикрасимо будівлю Гостинного двору, щоб привернути увагу до цієї історичної пам'ятки. За сценарієм же святкового дійства, 15 грудня Святий Миколай має припливти на човні до Поштової площі, де отримає символічного ключа, яким і відкриє свято. Разом зі своїми помічниками — ангелочками, а також у супроводі барабанщиків, духового оркестру, лялькових персонажів, які даруватимуть цукерки, він пройде вулицею Сагайдачного, вмикаючи на своєму шляху всі ілюмінації, а також саму ялинку о 16-й годині, й оселиться у своїй резиденції. Свято на Контрактовій площі, яке орієнтоване більше на молодь, триватиме до 20 січня».

Головним же місцем новорічних гулянь традиційно буде Софійська площа. Тут встановили 27-метрову ялинку, яка цього року вперше виявилася міксованою — складається з гілок ялин та сосен, до того ж, перед самим Новим роком вона повністю змінить свій зовнішній вигляд. Прикраситимуть її гірлянди, близько 3,5 тисячі іграшок, зокрема й ліхтарики у стилі арктичних кристалів довжиною 35—50 сантиметрів, які світитимуться білим світлом. Доповнюватиме ж кольорову гаму величне арктичне сьайво, яке створюватиметься за допомогою спеціального шестиметрового колайдера, адже свято називається «Країна північного сьайва». Біля ялинки буде встановлено велетенський екран довжиною 50 метрів, на якому

По-перше, це гарно...
Фото з сайту ukranews.com.

всі бажаючі зможуть привітати друзів, столицю чи країну з Новим роком. Окрім нього, у різних місцях розмістять ще 400 менших екранів, щоб усі гості свята могли бачити, що відбувається біля ялинки та на головній сцені. А подивитися буде на що, адже тут виступатимуть такі відомі артисти і гурти, як Ріанобой, Руслана, ТНМК та багато інших, зокрема й самодіяльних колективів, — до речі, на обох локаціях за період святкування відбудеться 34 концерти. Також буде встановлена 16-метрова сніжинка, по діаметру якої рухатимуться 12 імпровізованих оленів. А навколо пам'ятника Богдану Хмельницькому впродовж 126 метрів буде рухатися «Північний експрес», пройшовши на якому, потрібно загадати бажання — і воно збудеться. На площі та в прилеглому сквері розмістять каруселі, атракціони, оглядове колесо, фотозони та інші розваги. Впродовж усього свята можна буде полакуватися смаколиками української кухні, які готуватимуть тут же в невеличких будиночках. Запалить же новорічну ялинку традиційно мер столиці Віталій Кличко та дружина Президента України Марина Порошенко 19 грудня о 19-й годині.

Як повідомила директор департаменту культури КМДА Діана Попова, нинішні новорічні свята вперше планують організувати і на Лівому березі столиці — біля Національного виставкового центру. Тут організує цікаву локацію відомий співак Олег Скрипка зі своєю «Країною мрій». Також цікаві

гуляння відбудуться у парку Шевченка, зокрема 12-13 січня. Тут пройдуть різноманітні ігри, конкурси, розваги для дітей, зокрема й з особливими потребами, та соціально незахищених. Як зазначила чиновниця, для них також організують подарунки та різноманітні вистави — загалом їх відбудеться близько 300, на що місто виділить 6,5 млн. грн. А на Співочому полі комунальне об'єднання «Київзеленбуд» влаштує оригінальний фестиваль «Цитрусове королівство», який триватиме з 20 грудня до 7 січня, з власною 13-метровою цитрусовою ялинкою та резиденцією цитрусового Санти, а також домівками Гаррі Поттера, Рапунцель, Алладіна, Робін Гуда, графа Дракули, таплієрів тощо. Кожна цитрусова будівля сягатиме 3-5 метрів у висоту. Всього для виставки використають понад 120 тонн фруктів.

А ще у програмі будуть експозиція у кризі, новорічна пошта побажань і сувенірні крамнички.

Традиційно Новий рік відзначатимуть і на території колишньої Виставки досягнень народного господарства (ВДНГ), яка є однією з найпопулярніших в Україні — минулого року за зиму тут прийняли понад 530 тисяч гостей. Цього сезону театралізоване дійство «Зимова країна» не тільки повернеться на ВДНГ, а й розширить свої кордони, анонсує нову концепцію і нові розваги, повідомили нам у прес-службі виставкового центру. Зокрема, тут облаштується міська резиденція всесвітньо відомої фабрики ялинкових прикрас «Клавдієво», експозиція «Льодовиковий період», квест-павільйон «Дім інтерактивних пригод» та «Замок крижаних скульптур». Також прем'єрою сезону обіцяє стати нова новорічна казка від режисерів-постановників Костянтина Томільченка та Олександра Братковського «Winterra. Легенда казкового краю».

З уже добре знайомих та улюблених киянами і гостями міста розваг на зиму на ВДНГ знов повернуться: одна з найбільших у місті ковзанок, яку вдень прикрашатимуть традиційні різнокольорові стрічки, а вночі — сяючі гірлянди. Крім того, працюватимуть драйвові тюбінгові гірки та головна казкова домівка — резиденція Діда Мороза. Пройде святковий ярмарок «Корпорація подарунків», покаже вистави Київський театр маріонеток, порадує тропічна ферма «Планета метеликів». Відбудеться спеціальна серія кінопоказів і квестів від «Центру сімейного дозвілля Teleport 360» та «Квестманії».

Працюватимуть контактний зоопарк Animal Park та «Країна роботів», галерея 3D картин «Трик Арт», екологічно чистий простір для активного сімейного відпочинку KASHELL, мотузковий парк на деревах. Смачно годувати гостей «Зимової країни» на ВДНГ, як і минулого року, будуть теплий «Баварський Двір», Hayloft Ukrainian BBQ Restaurant, кафе «Точка ВДНГ» та традиційний вуличний фудкорт. Свята триватимуть із 8 грудня до 10 березня. ■

■ ДИТЯЧИЙ СВІТ

По чудо до Чудотворця

У столиці відкрили резиденцію Святого Миколая

Катерина БАЧИНСЬКА

Подарунки, новорічні вітання, вірші, пісні, веселощі та листи. До Дня Святого Миколая залишається трохи більше тижня, проте загадати бажання та попросити у Чудотворця про найпотраєніше можна вже зараз. Цього року в Києві резиденція Святого Миколая розташована у Великій лаврській дзвіниці Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника. Малеча та дорослі мають змогу поспілкуватися зі Святим Миколаєм і в самій резиденції написати листа та передати його в руки Миколая або ж надіслати спеціальну поштою, що розташована у самій резиденції. Серед відвідувачів дивовижної локації і 6-річна Іванка. Разом із мамою вона прийшла попросити в Миколая про подарунок, який хоче знайти під подушкою 19 грудня. «Дуже люблю це свято. Бо кожного року отримую подарунок і з мамою пишу листа. Різочку ще ніколи Миколай не приносив, бо я чемна, — хвалиться «УМ» дівчинка. — Цього року дуже хочу отримати ляльку з колекції, яку збираю, та мама сказала попросити Миколая ще про книжечку, але ляльку хочу більше».

Будиночок, де мешкає святий Миколай, має два поверхи. На першому дитвора пише листи та бавиться в ігри, а вже на другому зустрічається із Чудотворцем. «Це просто неймовірна ініціатива — зробити таку резиденцію у столиці», — ділиться враженнями з «УМ» Олеся Маришук, мама 8-річного Остапа. «Ми приїхали до родичів у Київ. Коли побачили біля лаври дітлахів, вирішили завітати. Переконалися, що тут справжня оселя Миколая. Тому написали листа, поговорили з Миколаєм і отримали справжній новорічний настрій», — говорить пані Олеся.

Особливістю цьогорічного святкового відкриття резиденції Святого Миколая стало представлення містечка янголів. Це — міжнародна виставка авторських ляльок «Янголи, ті... що завжди поруч». Презентація проекту спершу відбулася в Тбілісі, а потім завітала до Києва. На виставці у Національному Києво-Печерському заповіднику можна буде побачити роботи близько ста майстрів з України, Грузії, Ізраїлю різної техніки виконання: пап'є-маше, порцеляна, пластик, текстиль, соломолетіння, кераміка, валяння, печворк, картини, вишиті стрічками та інші. Окремою експозицією представлено виставкові роботи «Музей на крилах» із міста Кременне Луганської області. Кожен експонат має свою незвичайну історію. Цікавою новинкою стане вишитий QR-код резиденції. Ще однією родинкою резиденції буде локація від кінокомпанії Kazka Production — декорації з фільму Тільки Диво / Only a Miracle. ■

Юлія КОСИНЬСКА, Олег КРУК (фото авторів)
Київ — Рига — Юрмала

18 листопада маленька Латвія відзначила 100-річчя своєї державності. У латвійських містах і селах відшуміли традиційні для таких подій салюти і паради, концерти і народні гуляння. Нам же вдалося відвідати країну ще під час підготовки до ювілею. Тоді в центрі Риги на старовинному годиннику «Лайма» ми спостерігали зворотній відлік часу до історичної дати. 18 листопада о 17.00 (саме в цей час 100 років тому Народна рада проголосила незалежність Латвійської Республіки) хронометр сповістив, що, попри непросту (а часом і трагічну) столітню історію, латвійська нація вижила і процвітає, а також є повноправним членом світової спільноти. Ми ж до ювілею хочемо нагадати нашим читачам ключові події з історії Латвії.

Боже, благослови Латвію!

Гортаючи історичні матеріали, не важко впевнитися, що на розвиток латвійців як народу величезний вплив мали німці, які панували на цих землях багато століть. А, скажімо, середньовічна карта Європи свідчить: південна частина Лівонського ордену німецьких хрестоносців майже збігається з територією сучасної Латвії. Лише на початку XVIII століття ці землі відійшли до Російської імперії.

«Німці володарювали в Латвії 700 років, тож часто давали свої прізвиська латишам. Мій прадід і дід були рибалками, тому отримали прізвище Фішерс», — розповідає латвійський художник Мікаелс Фішерс. Панівна верхівка на землях Латвії, яку складали німці і росіяни, вважала латиську мову селянським діалектом. Однак у другій половині XIX століття, коли всі пригноблені народи Європи утверджували свою ідентичність, латиші теж взялися за розбудову національного життя. Тоді Юріс Алунас, Август Біленштейн та Атіс Кронвалдс своєю літературною працею заклали міцну основу для розвитку латиської мови.

Їхню справу продовжив поет Ян Райніс. Він першим висловив ідею про незалежність Латвії, за що царська влада вислала його в російську глибинку. Протягом вимушеного вигнання (1897—1903 рр.) поет переклав «Фауста» Гете (на думку багатьох літературознавців, це найкращий переклад у світовій літературі) та твори багатьох світових класиків. Близкучі переклади Райніса творчо збагатили латиську мову (до речі, вже у незалежній Латвії йому довірили пост міністра освіти країни).

Поступові зрушення відбувалися в усіх сферах суспільного життя латишів. Композитор Карліс Бауманіс написав гімн «Боже, благослови Латвію!» Вперше його виконали в Ризі на святі латвійської пісні і танцю в 1873 році. Прапор, якого потребувала нова нація, відновили за історичною хронікою 1279 року, в якій літописець зазначив: «...загін зі 100 вояків-латгалів мав червоний прапор із білою смугою посередині».

Історія розпорядилася так, що після Першої світової війни маленький народ встояв у боротьбі і проти Німеччини, і проти Росії — червоної і білої. Мрія про незалежність стала реальністю. Однак через 20 років, коли Гітлер і Сталін поділили Східну Європу, Латвія потрапила під радянську залізну п'яту.

Чужі на своїй землі

Прогулянка Риги навіює спокій і відчуття затишку. Вузькі вулички, охайні будиночки, доглянуті квіти. Здається: ти десь на «далекому заході». Однак російська мова швидко розвіює цю ілюзію. Так, Рига — переважно російськомовна. Не дивно, що Латвія, маючи вагомий здобутки в багатьох сфе-

рах, найчастіше потрапляє на сторінки світових та українських медіа через конфлікти з росіянами.

«1935 року росіян у Латвії було лише 9%, — пояснює депутат Сейму Латвії Едвін Шноре. — Однак під час радянської окупації наша країна пережила масову еміграцію з Росії. Тоді приїхало майже мільйон осіб. Це багато для країни з населенням 2 мільйони людей. З часом латиші стали лінгвістичною меншиною в своїй столиці».

Окупація почалася 17 червня 1940 року, коли в Ригу ввійшли радянські війська (нині в Латвії — це день жалоби). Того ж дня нарком оборони СРСР, маршал Семен Тимошенко наказав «рішуче взятися за радянську республіку». Почалася націоналізація землі, конфіскація підприємств, ліквідація грошової системи. До травня 1941 комуністи знищили приватну торгівлю, розорили місцеві сільські господарства, натомість насильно насаджували колгоспну систему. Депортували до Сибіру 50 тисяч чоловік (а після закінчення Другої світової війни — ще 55 тисяч). Десятки тисяч латвійців емігрували до різних країн світу.

На анексованих територіях Москва сформувала Прибалтійський військовий округ зі штабом у Ризі. А ризький порт став одним із найбільших у Радянському Союзі. На всі об'єкти завозили переселенців. Поступово латиську мову відтіснили на задвірки, а латишів на своїй землі перетворили на екзотичних аборигенів, які дивували всіх тим, що вперто не хотіли ставати «советским народом».

Розвал СРСР 1991 року відновив незалежність Латвії. Однак відразу постало питання «Що робити?»: латиші становили лише 52% населення власної країни. У столиці, Ризі, ще менше — 37%.

Скажімо, у сусідній Литві росіян було всього 7 відсотків. Їм усім надали громадянство, оскільки вони, навіть маючи виборче право, ніяк не загрозували незалежності країни. Інша справа — 48 відсотків латвишів...

Аби вберегти країну від перманентного хаосу та зберегти латишів як націю, нова влада відновила Конституцію Першої республіки, а громадянство отримали тільки ті, хто жив тут до 1940 року, та їхні нащадки. Латиську мову проголосили єдиною державною. Для переселенців часів СРСР ухвалили досить жорсткий закон, який пропонував свідомий вибір: хочеш стати громадянином Латвії — склади іспити зі знання історії та мови.

«Багато людей, які опинилися в Латвії за радянських часів, сприйняли незалежність Латвії нормально і почали вчити мову, — розповідає екс-посол Латвії в Україні Аргіта Даудзе. — Однак велика частина росіян вимагала зробити другою державною мовою російську».

ДО ЮВІЛЕЮ

Час за «Лаймою»

100 років незалежності Латвії: що допомогло латишам гідно здолати цей шлях, вирватися з-під радянської п'яти і зберегти власну ідентичність

Домський собор у центрі Риги.

Легендарний годинник «Лайма».

Зимова Юрмала...

І хоча вже минуло майже 30 років після відновлення незалежності, у країні й досі проживає 250 тисяч негромадян.

Об'єднана і сильна

«Ми не готові йти на поступки щодо державності латиської мови», — не раз повторювати латвійці. Однак кремлівські стратеги, маючи в Латвії численну п'яту колону, думали інакше. Скориставшись демократичним законом про референдум, політичний авантюрист Володимир Ліндерман та кілька російських організацій 2011 року легко зібрали потрібних 10 тисяч підписів для проведення референдуму про надання російській мові статусу державної і фактично примусили цілу країну прийти до дільниці. «Ми хочемо довести, що російська мова в Латвії не чужа», — заявив Ліндерман.

Латиші були шоковані таким нахабством. Група депутатів Сейму намагалась зупинити референдум через Конституційний суд — однак марно: закон довелося виконувати. 18 лютого 2012 року на багатьох дільницях люди вистояли довгі черги, щоб проголосувати. Явка перевищила 70%. Більше при-

йшло лише в березні 1991-го, коли йшлося про вихід Латвії з СРСР — 84% населення. Проти надання російській мові статусу державної висловилися 75% учасників референдуму. Кількість прихильників російської майже збіглася з числом російськомовних громадян з правом голосу.

«Найбільш небезпечним у референдумі стало те, що демократичний інструмент використали для розхитування стабільності в країні, — розповіла Солвіта Аболтнія, екс-спікер Сейму Латвії. — Мені шкода, що ми не знайшли способів зупинити процес. Референдум відкинув нас кудись назад. У парламенті мої колеги почали демонстративно говорити російською, те ж сталося і з продавцями в магазинах».

До речі, Володимир Ліндерман не приховує і своїх антиукраїнських поглядів. «Переважає більшість росіян у Латвії співчують Донбасу, це для мене очевидно», — заявив він в інтерв'ю. А далі вже більш відверто: «Наш активний елемент вже трохи діє і в Луганську».

Навчені досвідом латиські законодавці 2015 року змінили закон і тепер провести

подібний референдум надзвичайно важко. А щоб раз і назавжди покінчити зі спекуляціями, Сейм Латвії в березні цього року змінив закон про освіту: через кілька років навчання в школах у Латвії відбуватиметься виключно латиською мовою. «Наше суспільство буде об'єднаним, а держава — сильною», — пояснив президент країни Раймондс Вейоніс.

Традиційно відреагувала Москва: «Нововведення призведуть до погіршення відносин між країнами», — заявили у російському МЗС. Але цілком очевидно, що латвійський потяг уже не зупинити. Тим паче, що Латвія вчасно встигла захотіти під військову парасольку НАТО.

До речі, 18 листопада у параді з нагоди 100-річчя проголошення Латвійської незалежності взяли участь 1700 осіб, реактивні літаки, вертольоти, танки, самохідні гаубиці і протиракетна система Patriot, яку публіці показали вперше. Також урочистим маршем пройшли військовослужбовці з 20 країн НАТО, передаючи «палкий привіт» Росії і нагадуючи — повернення в СРСР вже ніколи не буде. ■

Свдокія ФЕЩЕНКО

У Києві 13-16 грудня проходить фестиваль недержавних театрів «Відкрита сцена». Упродовж листопада вітчизняні критики та знавці сучасного мистецтва розглядали 40 поданих заявок. У результаті експерти сформували програму фестивалю, відібравши 8 колективів. Запросили тих, хто працює у сфері сучасного (contemporary) мистецтва — сучасний театр, сучасний танець, мультидисциплінарні та крос-жанрові практики; кому некомфортно у рамках конвенційного мистецтва; яким не байдуже, що буде з українським сучасним перформативним мистецтвом завтра; і які не бояться торкатися актуальних соціальних чи політичних питань.

Фестиваль працюватиме на двох майданчиках у центрі столиці: у Культурному центрі «Печерськ» (вул. Московська, 3) та в МКЦ імені Івана Козловського, (вул. Хрещатик, 50-6). Діятимуть практичні майстерні, де обговорюватимуть питання авторського права, менеджменту і маркетингу у сфері сучасного мистецтва. На всі вісім вистав, у денний і вечірній час, на сцені «Печерська», можна потрапити абсолютно безкоштовно за попередньою реєстрацією на сторінці у «Фейсбуці» з назвою «Фестиваль недержавних театрів «Відкрита сцена». Вхід вільний».

Що показуватимуть? Харківське Творче об'єднання «Театр 19» — «Звірячі історії», за п'єсою сучасного американського драматурга Дона Нігро, яка вперше поставлена на українській сцені цим колективом. «Театр 19» хоче бути цікавим, корисним і потрібним глядачеві. Його учасники вважають, що альтернативність по відношенню до багатьох традиційних — не в епатажності і здивуванні «новими формами», а в цілеспрямованому здійсненні ідеї ЖИВОГО театру. Його творці говорять зі сцени про те, що хвилює і зворушує людей «з обох боків рами». Але кажуть про це не без гумору. Режисер — Ігор Ладенко. А «Звірячі історії» — смішні та зворушливі оповіді Миші, Бурундука, Котів, Папуг, Качкодзьоба, Бабуїна та інших тварин. Актори на сцені проживають їхні історії.

Колектив театру студії «Покликання» в Одесі існує з 2008 року. Режисер — Пітеров Володимир Олександрович. Покажуть «Ігри» — гостросоціально-детективну драму, засновану на реальних подіях. Вистава розповідає про непростий підлітковий вік, коли молоді люди вже несуть відповідальність за свої вчинки, але ще не до кінця

«Мапа ідентичності / Мова ворожнечі».

це усвідомлюють. За сюжетом, на покинутому спортмайданчику зустрінуться 14-річна юнка і четверо хлопчаків, на пару років старших за неї. Гратимуться. Спочатку наївно і ніби ще подитячому. Але чим далі — тим більше бравади і прагнення перейти межу дозволеного. І раптом її переступають... На лаві підсудних усім доведеться усвідомлювати, що таке дружба і де закінчується гра й починається доросле життя із відповідальністю за всі вчинки.

Виставу «Політично ненадійний» представить київський незалежний «ЧЕсний театр», діяльність якого базується на кількох загальних принципах: українська мова, камерність, інтерактив із глядачем, соціаль-

■ ФЕСТИВАЛЬНИЙ СИНДРОМ

На межі експерименту

У Києві показують вистави недержавних театрів

«Звірячі історії».

«Політично ненадійний». Фото надане НСТДУ.

на значимість для українського простору. Режисеркою театру є Катерина Чепура. На сцені буде п'ятеро дівчат, колір пожовклого паперу, стоси книжок і листів, вірші, промови, політика і любов... Любов! Вистава «Політично ненадійний» — про чоловічу долю і громадський обов'язок великого письменника, поета, перекладача, фольклориста, публіциста, журналіста, чие прізвище знає кожен. Постановкою пробують показати, що було в душі.

«Мапа ідентичності / Мова ворожнечі» (18+) — це не вистава «Нет театру» Антона Романова (м. Сімферополь). Він, режисер, перформер, каже: «У своїй майстерні «Нет театру» я намагаюся знайти межі театральності мистецтва та розширити їх... У не виставі «Мапа ідентичності / Мова ворожнечі» майже нічого не залишилося від театру, але перформансом вона теж іще не є. Також у не виставі я торкаюся проблем ідентичності в Україні». Дійство називають монологом оголеної людини про втрату своєї ідентичності та спробу розібратися у причинах власної

нетерпимості до ідентичності інших. У виставі присутня оголеність, кров, можлива нецензурна лексика.

Агентство, яке перетворює креативні ідеї, пов'язані з дослідженням життя сучасної людини в суспільстві, у спектаклі сучасного танцю та перформансі, — це про київський Black O! Range Dance production. Колектив сповідує комплексний підхід до створення робіт і прагне перебувати в полі експерименту. У 2015-2016 році хореограф проекту Антон Овчинников створив і представив два сольні перформанси: «Де \ синхронізація» і «Дуель. Соло». Нині основний інтерес компанії зосереджений на створенні вистав у сценічних і несценічних просторах. У своїх роботах колектив досліджує міжособистісні та соціальні відносини в суспільстві і намагається мінімізувати межу між глядачем і артистом. Покажуть «Дуель. Соло».

Столичний Театр сучасного танцю n'Era Dance Group у своєму повному складі дебютував із роботою Alpha у квітні 2018-го.

Її і ставитимуть на фестивалі сцені. Alpha була створена Владиславом Дегученком. У ній хореограф досліджує природу домінування та лідерства у суспільстві. Загалом у своїй творчій діяльності NDG досліджує актуальні проблеми сучасності через тіло, пластику, рух, голос і танець.

Ще одна постановка — «Що робити в Попасній після шостої вечора?» Її представлять театр «На лінії вогню» (м. Попасна), Театр сучасного діалогу (м. Полтава) та Полтавська філія Суспільної служби України спільно з «Нет театром» Антона Романова (м. Сімферополь) та PostPlayTeатром (м. Київ). Покажуть на завершення фестивалю недержавних театрів «Відкрита сцена».

Фестиваль засновано за ініціативи голови Національної спілки театральних діячів України Богдана Струтинського з метою підтримки розвитку українського недержавного театрального сектору. Відбудеться за підтримки Департаменту культури Київської державної адміністрації. ■

Валентина ГРИГОРЕНКО

Понад двісті років тому німецький письменник Ернст Теодор Амадей Гофман, а ще композитор, художник, представник романтизму, вигадав Різдвяну історію про безстрашного дерев'яного солдатика, який ожив в уяві дівчинки. Написаний 1816 року «Лускунчик і Мишачий король» у грудні 1892-го уперше підкорив глядачів у балетній варіації композитора з українським корінням Петра Чайковського (лібрето французького Маріуса Петіпа). Уже багато літ без Лускунчика — на театральних сценах і в кіно — не уявля новорічного періоду багатьох людей у Європі, Америках й інших кутках світу. Тому закономірно, що Disney представив новий ігровий сімейний фільм «Лускунчик і чотири королівства».

Уже з назви зрозуміло, що сюжет різниться від першооснови. Постановку довірили шведському режисерові Лассе Хальстрему, триразовому номінанту на премію «Оскар». Автор сценарію — Ешлі Пауелл.

Глядач відразу потрапляє у неймовірно чаруючий тривимірний передноворічний Лондон Вікторіанської Англії і рухається з мудрою Совою у будинок, де діти Клара і Фріц намагаються зловити мишу пристроєм, який працює... за третім законом Ньютона. Такі подробиці знає дівчин-

■ ПРОКАТ

Лускунчик, яйце і королева Марія

Дісней представив фентезі за мотивами казки Гофмана

ка-підліток. Вона своїм розумом і допитливістю — вся у матір. Утім найсумніше, що Різдво сім'ї Штальбаум доведеться зустрічати у неповному складі. Марія ще встигла приготувати двом донькам та сину подарунки і попросила чоловіка передати їх у переддень свята. Клара отримала витонченої роботи яйце-скриньку без ключа (відразу визначила, що там складний для відкриття циліндричний замок) і записку «Усе, що тобі потрібно — усередині».

Батько дітей, незважаючи на втрату дружини, намагається дотримуватися традицій і збирає дітей на Різдвяний бал. Клара заявила: «Я не хочу радіти». Заклики «треба повернутися до життя» на неї мало діють. Більше зацікавлює просто можливість побувати у домі хрещеного, який створив подароване їй матір'ю яйце. Хоча потанцювати з батьком теж обіцяє.

Із балу у помешканні хрещеного-майстра Дроссельмейєра Клара потрапляє у чудернацький світ чотирьох королівств: снігів, квітів, солодощів і розваг

(зруйнованих). Першим її там зустрічає капітан Лускунчик на ймення Філіп. Від нього юнка дізнається, що її мати, яку називають Королевою Марією, створила цю живу Казку. Тому Клари — особлива шана. Зокрема, і від трьох регентів королівств.

Найперше шлях Клари пролягає через похмуру місцевість. «Щоб передати гнітючу атмосферу Четвертого королівства, ми побудували декорацію страшного лісу в павільйоні студії Pinewood, — розповів головний художник-постановник фільму Гай Хендрікс Діас. — І головне питання, яке постало перед нами, полягало у створенні такого лісу для цієї картини, який був би не схожий на жоден інший. Я вивчав художні альбоми та казки кінця XVIII століття з ілюстраціями великих майстрів, особливо Артура Рекхема, британського художника, який прославився геніальними ілюстраціями до казок братів Грім і Ганса Крістіана Андерсена. Він майже завжди малював позбавлені крон дерева, старі і високі, з довгими тонкими гілками, що

Клара — Маккензі Фой. Фото надане B&N film distribution.

звисають до землі і нагадують волосься. Ми створили свою версію таких дерев в нашому лісі».

«У мене виникла думка, що Матінка Коржик повинна жити всередині гігантської ляльки-маріонетки, — каже Діас. — Її спідниця приховує просторий хол, всередині якого мандрівника підстерігають настирливі скоморохи, вистрибуючи один з одного. Загалом, це дуже дивний світ».

Навіть скептики визнають, що «Лускунчик і чотири королівства» вражає декораціями, костюмами, зачісками, графікою і спецефектами.

Зйомки «Лускунчика і чотирьох королівств» проходили з жовтня 2016 по січень 2017 року на студіях South Kensington і Pinewood Studios в Англії. Головна жіноча роль у фільмі дісталась Маккензі Фой. Нині уже 18-річна, американська актриса і модель знімається в кіно з брідного віку. (Донині її найпопулярнішими образами були ролі в фільмах «Сутінки. Сага: Світанок — Частина 2» й «Інтерстеллар»). Хрещеного-чарівника Дроссельмейєра зіграв Морган Фрімен, регентку Карамельку — Кіра Найтлі, а володарку зруйнованого королівства розваг Матінку Коржик — Хелен Міррен.

Бюджет фільму — 120 млн. доларів. Після світової прем'єри в останній день жовтня касові збори вже перекрыли цю суму. У кінотеатрах України прокат «Лускунчика і чотирьох королівств» стартував 6 грудня.

Варто подивитися цю красиву казку з музикою Петра Чайковського і вкрапленнями балету навіть дорослим, щоб неспішно порозмірковувати про найголовніше у житті. А Клара, врешті-решт, знайде потрібний ключ і не без пригод розбереться, хто є хто насправді довкола. ■

ВЛАСНИЙ ДОСВІД

Чекайте дива від Миколая

Чим потішити малечу на свято — знає Оксана Дорошенко з Полтавщини

Тетяна ЗІНЧЕНКО

Ми, люди, всі чекаємо дива. Й у ці передсвяткові дні навіть дорослим можна трохи дозволити собі дитячої безпосередності, яка нікуди навіть із роками не зникає. І щось дивовижне створити! Приміром, спекти те, що раніше не пекли — здивувати і себе, і рідних.

«У мережі я знайшла відео, де їде святковий поїзд. Кажу синочку Серафиму (3 роки 10 місяців), що то Миколай із подарунками їде. Щовечора дивимося, як він їде. Щоранку я кладу йому в коробочку маленький шматочок шоколаду і кажу, що то невеличкі сюрпризи від Миколая, які вночі приносять його помічники. А заодно й перевіряють, чи чемні дітки, чи покладані іграшки», — розповідає про своє родинне чекання Святого Миколая Оксана Дорошенко, що з Котельви на Полтавщині.

Оксана не лише вірить у дива, як вона зізналася, а й невтомно створює їх власноруч. Каже, що коли прикладася до цього, то на кожному кроці тебе чекає диво — велике чи маленьке. Юрист за освітою, вона працює в місцевому краєзнавчому музеї, проводить історичні розвідки. Засновниця проекту «Котельвський коржик» Оксана Дорошенко таки знає, що таке диво. Її неймовірної краси розмальовані коржики як гарячі піріжки розлітаються по світу з різних цікавих фестивалів.

День Святого Миколая родина Дорошенків чекає особливо — є в них своя велика таємниця — те, про що вони дружно попрохали у Святого. Я впевнена, що цією таємницею стане і наше з вами прохання. Оксана до цього дня готуватиме смаколики для Миколая, а маленький Серафимко обов'язково допомагатиме мамі. Давайте приєднуватися до чудової родини і випікати таку красу також. Оксана щедро ділиться рецептами своєї давно перевіреної й улюбленої багатьма випічки.

Трирічному Серафиму подобаються мамині експерименти.

Кокосово-горіхове печиво

Це печиво — з ароматом свята: запашне, ніжне, неймовірно гострого смаку, бо інгредієнти поєднуються в ньому в дивовижному сплетінні. Чекати дива — дивовижно сплітати — є у цьому все-таки якийсь зв'язок.

Отож треба мати такі інгредієнти: кокосова стружка — 70 г, фундук — 30 г, цукор — 60 г, яйце, масло вершкове 82,5% — 30 г, борошно — 75 г., розпушувач — 0,5 чайної ложки, лимонна цедра — за смаком, мигдаль — 20-25 шт.

Фундук подрібнити у кавомолці. Масло розм'якшити при кімнатній температурі. Яйце збити з цукром, додати масло, подрібнені горіхи, продовжуючи збивати. Додати кокосову стружку, цедру, борошно з розпушувачем, вимісити до однорідного стану. Поставити на 1 годину холодильник. Змочити руки водою і формувати невеличкі кульки, загорнувши всередину мигдалевий горішок. Випікати 10 хвилин при температурі 180 градусів.

Хай трохи схолоне, і можна насолоджуватись!

Символ сімейного затишку

«Дуже хочу про галету написати. Це така класна річ. Для мене це символ сімейного затишку, — каже Оксана. — Дуже швидко, просто, бюджетно і смачно!»

Потрібно буде: 160 г вершкового масла 82,5%, 300 г борошна, 4 столові ложки холодної води, яблуко і груша або лише яблука.

Масло посікти з борошном до крихти, додати воду, швидко замісити тісто. Покласти на півгодини в холодильник (хоча як дуже не терпиться, то можна й одразу, у мене так часто буває). Дуже тоненько розкочувати тісто. Нарізати дольками яблуко і грушу, викласти на галету, трохи відступивши від країв. Притрусити цукром і корицею, завернути краї. Випікати 25-30 хвилин при 180 градусах. Можна потім іще цукровою пудрою притрусити. Виходить дві гарні, справді родинні галетки!

Пісочне печиво з джемом

Пісочне печиво, безперечно, також символ домашнього затишку. А з джемом — казковий символ, що й треба в ці дні, оповиті чудесами.

Оксана Дорошенко розповідає, як швидко приготувати ці смаколики із запахом цитрин, із густим ароматним джемом — святкові, настроєві, символічні.

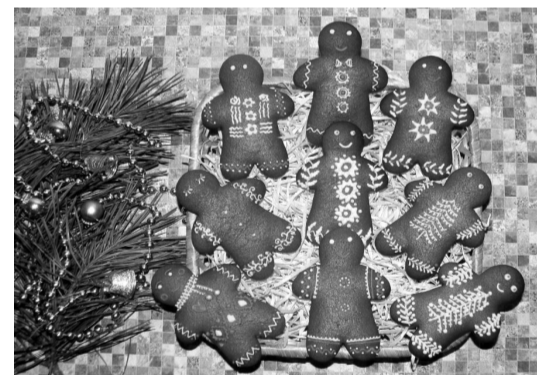
Знадобиться: 2 жовтки, 180 г вершкове масла 82,5%, 3/4 склянки цукру, 3 столові ложки жирної сметани, чайна ложка розпушувача, лимонна цедра, 350 г борошна, густий джем, варення.

Масло розм'якшити при кімнатній температурі. Жовтки розтерти з цукром. Додати масло, сметану, цедру, збити суміш міксером. Всипати половину борошна, потім розпушувач, потім знову борошно. Замісити м'яке тісто і покласти на 1 годину в холодильник. Розкочати не дуже тонко, всередині зробити невеличкі заглиблення для джему. Покласти туди джем. Випікати 10-15 хвилин при 180 градусах (орієнтуватися на свою духовку).

Фірмовий котельвський коржик

Ці коржики правильно буде не випікати, а творити. Від душі зліплени і так само від душі розписані — вони справжнє кулінарне мистецтво! На кожному фестивалі, а Оксана бере участь у багатьох, де представлені наші смаколики, котельвські коржики у виконанні Оксани з Котельви завойовують особливу увагу. Купують їх і шанувальники нашої випічки з-за кордону, є навіть постійні такі покупці. Отож як мінімум треба навчитися творити цю чудову випічку.

За рецептом Оксани, для тіста потрібно: 2 яйця, 100 г масла вершкового 82,5%, половина склянки цукру, 400 г борошна, 2-3 повні столові ложки меду, половина чайної ложки кориці, какао 20-22%, керб — по 2 чайні ложки, цедра половини лимона, по чайній ложці темного рому Bacardi і лікеру Амаретто, можна ще Vanna Tallin original (але це за бажанням). Можна інші спеції за смаком (кардамон, бадьян, гвоз-

Святкова випічка Оксани Дорошенко. Фото з власного архіву.

дика), чайна ложка соди.

Цукор змішати зі спеціями. Від одного яйця відділити білок (він буде для поливи). Розтерти яйця з цукром, додати масло, мед. Поставити на водяну баню. Як розтопиться — вкинути соду, гарно розмішати. Зняти суміш, хай трохи схолоне, приблизно 7 хвилин, додати борошно, замісити м'яке тісто. На ніч покласти в холодильник. Випікати 6-7 хвилин при 180 градусах.

«А глазур, — каже Оксана — я роблю на око. Розмішую видел-

кою білок із цукровою пудрою, доки не відчую потрібної мені консистенції. Має бути, як густа сметана. Додаю барвник харчовий Americolor. Коржики заглиблюю глазур'ю лише на наступний день, вони мають вистоятись і взяти форму. Тому в жодному разі не глазурувати одразу після випікання. Глазур теж має обсохнути, я ставлю коржики десь на 30 хв. у духовку при температурі 40 градусів, і лише на наступний день розписую. Так само роблю глазур і насапаю в кондитерські мішеч-

ки. Отож як мінімум процес займає 4 дні. На наступний день закрутити в герметичну упаковку — і можна зберігати півроку, бо мед і кориця — то є природні консерванти».

Якраз до свят ми маємо час і завзята творити. Ми, дорослі, також дуже добре знаємо, що Святий Миколай є насправді, ми ж бачимо його ікони у кожній церкві. А якщо Святий є, й дива! Дивовижжя у ці передсвяткові дні!

І смачного! ■

Володимир Бринзак
президент Федерації біатлону України

«У наставників чоловічої та жіночої збірних — повна свобода дій. Я створюю умови, вони тренують. А навесні побачимо результати їхньої роботи».

Григорій ХАТА

■ БІАТЛОН

Підкорюючи весняний пік

Несподівана «бронза» Анастасії Меркушиної та Артема Тищенка в одиночному «міксті» та сенсаційне «золото» Юлії Джими в індивідуальній гонці — такі підсумки виступу збірної України на першому етапі Кубка світу, котрий пройшов у словенській Поклюці.

Без сумніву, саме переможний фініш Джими в «індивідуалці» викликав найбільше позитиву в стані вітчизняних шанувальників біатлону, хоча, за словами президента Федерації біатлону України Володимира Бринзака, особисто для нього найбільш приємні враження залишила одиночна змішана естафета, з українським дуетом на подіумі.

Примітно, що, провівши підготовку до сезону за індивідуальним планом під керівництвом екс-наставника жіночої збірної України Уроша Велепця в Словенії, Джима виграла першу в своїй кар'єрі золоту нагороду Кубка світу.

Щоправда, Володимир Бринзак просить не поспішати з ейфоричними висновками, дочекавшись підсумків другого етапу КС. За словами очільника ФБУ, підготовка всіх вітчизняних біатлоністів розрахована на один пік фізичної форми, котрий має припасти на безрезультатний чемпіонат світу в Остерсунді. «Ось коли пройдуть хоч би два етапи, або повний триместр, ми побачимо тенденції, тоді можна буде робити перші висновки про підготовку до сезону. Цього року ми йдемо на один пік у підготовці команди. Якщо раніше використовували двохікову систему — грудень і головний старт — то зараз плануємо плавний вихід на оптимальну готовність до чемпіона-

Із двома «подіумами» завершили стартовий етап Кубка світу українські майстри біатлонної справи

ту світу», — розповів Володимир Бринзак у коментарі сайту biathlon.com.ua.

Проте очікувати, що всі українські збірники будуть за схожим сценарієм запрограмовані на поточний сезон, думается, не варто. У першу чергу це стосується жіночої команди, підготовку котрої до офіційних змагань розробляли в трьох різних «штабних центрах». Так, тренувальним процесом Джими, як уже відзначалося раніше, в Україні повернувся на батьківщину. Учасниця бронзового дуету в Поклюці — Меркушина — займається під наглядом свого батька. Рештою національної команди України опікується призначений навесні на посаду старшого тренера російський спеціаліст Андрій Прокурін. Хоча й тут, схоже, немає повної монолітності, адже, приміром, сестри Семеренко, як наголошує Володимир Бринзак, працюють з оглядкою на свого персонального тренера. «У наставників чоловічої та жіночої збірної — повна свобода дій. Я створюю умови, вони тренують. А навесні побачимо результати їхньої

Під час стартових гонок Кубка світу в Поклюці капітан жіночої збірної України Олена Підгрушна скаржилася на не найкраще самопочуття.
Фото з сайту biathlon.com.ua

роботи», — відзначає очільник ФБУ, наголошуючи на тому, що головним завданням для жіночої команди є повернення на наступний сезон максимальної квоти в Кубку світу.

Поки ж — за підсумками етапу в Поклюці — можна говорити про неоднозначність результатів жіночої команди, котра поєднувала пристойну роботу на вогневих рубежах із доволі повільним

ходом. Так, «золото» Джими — перш за все, результат її ідеальної стрільби на чотирьох рубежах «індивідуалки». Однак у спринті, продемонструвавши аналогічну за точністю стрільбу, на фініші Юлія показала лише 20-й результат, відставши від переможниці гонки, Кайси Макарайнен з Фінляндії, на 1 хв. 15 сек.

У чоловічій збірній України окремої уваги заслуговують

результати перших гонок сезону Артема Прими, котрий усі старту в Поклюці завершив у «топ-20». При цьому Володимир Бринзак сподівається, що найближчим часом надолужить згаяне (через хворобу) і капітан команди Дмитро Підручний. Так само в штабі збірної очікують прогресу й від ветерана команди Сергія Семенова, й від молодого Артема Тищенка. ■

■ ГАНДБОЛ

Безрезультатний підхід

Українські гандболістки знову не потрапляють на чемпіонат світу, завершивши кваліфікацію на «мундіаль»-2019 на першій стадії

Григорій ХАТА

Друга поспіль фінальна частина жіночого чемпіонату Європи проходить без української збірної, котра до 2016 року не пропустила жодного континентального форуму. Відтак, з огляду на подібні розклади, «синьо-жовті» вдруге були змушені розпочинати відбір на планетарний форум з групового раунду. Саме в ті дні, коли у Франції набирав обертів чемпіонат Європи-2018, збірна України в Словаччині боролася з господарками, командами Косово та Ізраїлю за путівку до «плей-оф» кваліфікації «мундіаль»-2019. Утім, на відміну від попереднього планетарного відбору, коли підопічні Бориса Чижова (так само — у Словаччині) переможно пройшли перший етап кваліфікації ЧС, знову пробитися до кваліфікаційного «плей-оф» «синьо-жовтим» не вдалося.

Загалом, вихід українських гандболісток до наступного етапу відбору опинився під питанням вже на старті групового раунду, коли команда Чижова в напруженому протистоянні програла словачкам — 36:32. Перегравши свого головного конкурента за місце під сонцем, господарки «пульки» в подаль-

шому впевнено довели справу до перемоги у кватеті, за що отримали пряму перепустку до «плей-оф» кваліфікації ЧС-2019. Натомість українська збірна сконцентрувалася на спробі стати кращою з команд із другим фінішним показником. Записавши до свого активу переконливі перемоги над Косово (44:19) та Ізраїлем (35:25), «синьо-жовті» опинилися у числі головних претендентів на статус кращого другого колективу групового відбору. Проте в останній момент українську збірну в цьому контексті, перевершивши команду Чижова за показником результативності, випередила команда Ісландії. «Синьо-жовті» свій відбірковий турнір завершили з різницею закинутих та пропущених м'ячів — «+31», натомість ісландки, завдяки мегарозгрому збірної Азербайджану — 49:18, підняли аналогічний показник до позначки «+36».

У підсумку, збірній України не вистачило місця серед майбутніх учасників кваліфікаційного «плей-оф» на «мундіаль», у фінальній частині котрого, до слова, наша жіноча збірна грала в 2009 році. При цьому «стикові матчі» кваліфікації на ЧС наша збірна раніше ніколи не пропускала. З урахуванням того, що на чемпіонат Європи вос-

Жіноча збірна України з гандболу не змогла пробитися до «плей-оф» кваліфікації ЧС-2019.
Фото з сайту handball.net.ua

танне українські гандболістки їздили в 2014 році, загалом, простежується вельми неприємна динаміка.

Утім, якими можуть бути статистичні показники збірної, коли в Україні вже багато років грається скромний за рівнем національний чемпіонат, представники котрого, за незначним винятком, не потрапляють до складу головної команди країни. У недалекому минулому був час, коли знані у вітчизняному гандболі особистості, пропонували називати жіночу суперлігу, в якій останнім часом грає не більше шести клубів, студентською лігою. Хоча нині, здається, ігровий

рівень учасниць ЧУ опустився ще нижче.

Утім, не виключено, що головну провину за невдачу української збірної в Словаччині, у ФГУ покладуть на її наставника Бориса Чижова. Маючи, більшою мірою, стосунок до чоловічого гандболу, цей досвідчений спеціаліст, схоже, так і не зміг знайти спільної мови зі своїми підопічними. Нагадаємо, що в листопаді під його керівництвом наші збірники не змогли перемогти на скромному за складом Кубку Турчина. А ще раніше провалили відбір на ЧС-2018, посівши у своєму кватеті останнє місце. ■

НАЙ-НАЙ...

Грандіозна Гранде

Названо кращу співачку року

Славко ФЕРТ

Провідний фаховий часопис музичної індустрії США та світу «Білборд» (Billboard) в останньому числі подав свій щорічний рейтинг «Жінка року», в якому визначився з кращою співачкою популярної музики за 2018 рік. Нею стала 25-річна Аріана Гранде.

Природа щедро обдарувала талантом Аріану. Ця поп-дівочка зростом у 150 см має голос діапазоном у чотири октави. Співала з дитинства. Вперше її помітила у віці восьми років під час конкурсу караоке на круїзному лайнері відома американська співачка Глорія Естефан. І допомогла дівчинці, як могла. Вже в 10 років Аріана виступала на професійній сцені, з 15 років — грала в мюзиклах на Бродвеї. 2011-го підписала контракт із фірмою грамзапису Republic Records. Вела популярне шоу на американському телебаченні, яке зробило її відомою. Далі пішли концерти багатьма країнами світу. На першому етапі аудиторією Аріани Гранде були діти віком 7-12 років.

Але разом з успіхами за Аріано йшли і нещастя. Дівчинка так сильно переживала розлучення батьків, що їй знадобилась допомога психологів. Потім втратила близького друга: старший від неї лише на рік Мак Міллер — співробітник, автор ідей і просто надійний товариш — помер від випадкового передозування наркотиків. Світ Аріани знову завалився. Прийти до тями допоміг новий продюсер Піт Девідсон. Дівчина навіть збиралася за нього заміж, але наречений розірвав заручини. Знову удар.

Та справжнім потрясінням для Аріани став терористичний замах під час її концерту в англійському місті Манчестер 22 травня 2017 року. «УМ» писала про цей жахливий замах ісламіста-смертника, який підірвав себе в натовпі глядачів. Наслідок — 23 загиблих та 138 поранених. Серед жертв — багато дітей, які прийшли з батьками на концерт своєї кумирки.

Цей жахливий теракт став межею між дитинством і дорослим життям Аріани Гранде. Вона змінила тійдженський репертуар на дорослий, в якому біль та страждання є постійним елементом буття. Аріана настільки глибоко сприйняла теракт у Манчестері, що ще кілька разів поверталася до цього міста з благодійними концертами, заснувала добродійний фонд, через який збрала 29 млн. доларів на допомогу родинам жертв замаху та Червоному Хресту.

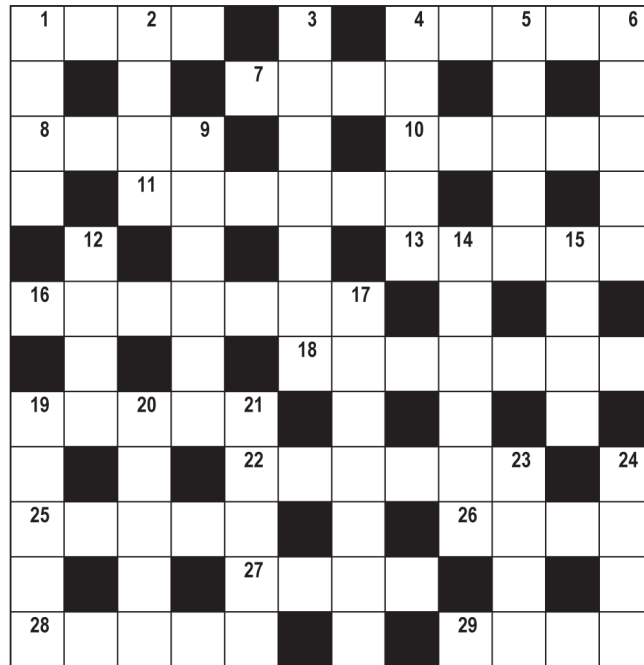

Аріана Гранде.

Останній «посттерористичний» альбом Гранде Sweetener («Підсолоджувач»), який побачив світ у серпні цього року і який, фактично, посприяв перемозі Аріани Гранде в щорічному рейтингу «Білборда», виявився сповіддю вже дорослої жінки про її переживання та бачення світу. Ідею альбому символічно передає назва однієї з кращих його пісень No Tears Left To Cry («Вже не залишилось сліз, щоб плакати»). Аріана залишається дуже чутливою людиною, все пропускає через власне серце, і тому є «невиправною плаксою». «Я не можу й «Добрий день» сказати, щоб не заплакати», — кепкує над собою співачка.

Альбомом «Підсолоджувач» Гранде закріпила за собою титул поп-королеви цього року. Схоже, вона збереже його і наступного року. Нині в американських чартах лідирує пісня співачки God Is A Woman («Бог є жінкою»), яким вона демонструє свою прихильність до фемінізму. Днями, до Різдва, має з'явитися новий, п'ятий за ліком, альбом Гранде Thank U, Next («Дякую Вам, наступний»).

У рейтингу часопису «Білборд» Аріана обійшла п'ятьох інших серйозних конкуренток: 65-річну ветеранку поп-музики Сінді Лопер, 33-річну поп-співачку Жанель Моне, 27-річну співачку й танцівницю Хейлі Кійоко, 30-річну авторку пісень музики кантрі Кейсі Лі Масгрейвс та 28-річну соул-виконавицю SZA. ■

КРОСВОРД ВІД МАЛАНКИ №136

По горизонталі:

1. Відомий волонтер, экс-глава Луганської ОДА, нині — заступник міністра з питань окупованих територій. 4. Угорський композитор, автор оперети «Циганське кохання». 7. Свобода, звільнення. 8. Ансамбль із трьох осіб. 10. Комаха, на яку міфічна богиня Афіна перетворилася за неповагу до богів. 11. Знаменитий український актор, який перегравав у кіно практично усіх гетьманів. 13. Холодна страва із суміші нарізаних овочів та інших інгредієнтів. 16. Річка, яка протікала у давні часи в Києві і в якій, за легендою, хрестили перших киян. 18. Шведський горілчаний бренд. 19. Річка і місто в Киргизії. 22. Турецький співак, пісні якого переспівували Філіпп Кіркоров та Віктор Павлік. 25. Головний порт Іраку. 26. Верхній чоловічий одяг у Стародавній Греції та Римі. 27. Річка у Франції. 28. Персонаж скандинавської міфології, або людина, яка в інтернеті свідомо провокує й ображає інших, влаштуваючи скандали. 29. Головна думка твору.

По вертикалі:

1. Давньослов'янське означення ворога, що все знищує. 2. Галицька назва гвинтівки часів Першої світової війни. 3. Ім'я матері Наталки Полтавки з однойменної драми

Івана Котляревського. 4. Удар долонею по обличчю. 5. Останній президент Чехословаччини. 6. Шантаж, злочинне заволодіння чужим майном із застосуванням насильства і погроз. 9. Столиця Канади. 12. Один з учнів Христа, який не повірив у його воскресіння. 14. Примемний запах. 15. Швидкий біг коня. 17. Атака судна шляхом зчеплення бортів і подальшого рукопашного бою. 19. Гірська держава, окупована Китаєм, яку вважають духовним центром світу. 20. Василь по-угорськи. 21. Міцний метал, з якого робили мечі та шаблі. 23. Північний вітер. 24. Незмінний атрибут ідеальні самообслуговування для набирання і перенесення страв.

Кросворд №135 від 11 грудня

ПРИКОЛИ

— Люба, ти випадково не знаєш де в нас книга «Як прожити до ста років?»
— Я її викинула на смітник.
— А навіщо?
— Свекруха збиралася її прочитати.

Пасажира поїзда:
— Тут можна курити?
— Ні.
— Тоді звідки взялися тут ці недопалки?
— Залишили ті, хто не ставив дурні запитання.

Чоловік каже дружині:

— Коли наступного разу говоритимеш, скільки тобі років, пам'ятай, що між тобою і старшим сином має бути різниця хоча б у дев'ять місяців.

Водій «маршрутки» випадково заїхав на трасу «Формули-1», виграв гонку і навіть устиг підібрати двох пасажирів.

Чоловік — дружині:
— Справжній чоловік повинен хоч раз на тиждень не ночувати вдома.
Дружина не розгубилася:
— Правильно, щоб іншому справжньому чоловікові було де переночувати.

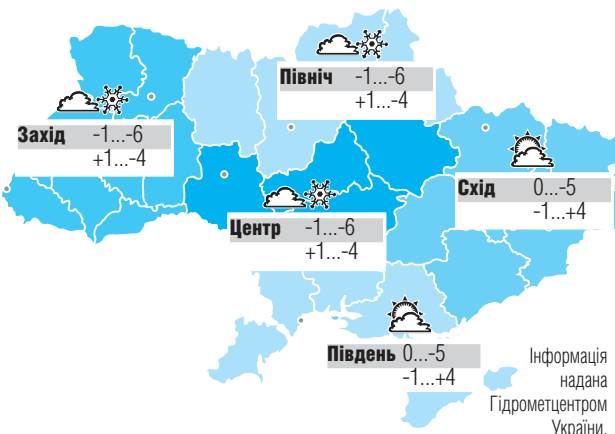
ПОГОДА

13 грудня за прогнозами синоптиків

Київ: хмарно, невеликий сніг. На дорогах ожеледиця. Вітер західний, 3-8 м/с. Температура вночі -2...-4, удень 0...-2.

Курорти Карпат: хмарно з проясненнями, невеликий сніг. **Славське:** вночі -2...-4, удень -1...+1. **Яремче:** вночі -2...-4, удень 0...+2. **Міжгір'я:** вночі -2...-4, удень -1...+1. **Рахів:** уночі -2...-4, удень -1...+1.

11 грудня висота снігового покриву становила: **Дрогобич** — немає, **Стрий** — немає, **Славське** — 1 см, **Плай** — 10 см, **Міжгір'я** — немає, **Рахів** — немає, **Долина** — немає, **Івано-Франківськ** — немає, **Яремче** — немає, **Коломия** — немає, **Пожежевська** — 10 см.

Україна молода

Редактор Михайло Дорошенко
Засновник і видавець — ПП «Україна молода»
Свідоцтво про реєстрацію: КВ №3386 від 29.08.98
© Дорошенко М.І., 2013

При використанні наших публікацій посилання на «УМ» обов'язкове. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець. Комерційні публікації виходять під рубриками: «Український виробник», «Позиція», «Банківська справа», «Фінансова експертиза», «Здоровенькі були!», «Це — працює!», «Знайомтеся — новинка», «Партнерство», «Програми», «Проекти», «Альма-матер», «Продукт», «Протистояння», «Вітасмо», «Любов і шана». Матеріали із позначкою © друкуються на правах реклами

Газета друкується у видавництвах: «Преса України» — у Києві Зам. 3009136 «Видавничий дім «Високий Замок» — у Львові Зам. блок № 759 **Верстка та виготовлення фотоформ** — комп'ютерний центр редакції «УМ», тел.: 454-87-71 Газета виходить у вівторок, середу, п'ятницю — суботу (спільний номер) **Тираж 86734**

Передплатні індекси: 60970, 1555
Наша адреса: 03047, Київ, пр. Перемоги, 50
Телефон для довідок: т./ф.: (044) 454-84-92
Рекламне бюро: т./ф.: (044) 454-88-86, reklama@umoloda.kiev.ua, elprymak@gmail.com
Відділ реалізації: т./ф.: (044) 454-84-41, sale@umoloda.kiev.ua
«УМ» в інтернеті: http://www.umoloda.kiev.ua

Відділи:
новин — 454-85-76, novyny@umoloda.kiev.ua;
права — leonov@umoloda.kiev.ua, 454-88-36;
міжнародної політики — svit@umoloda.kiev.ua, 454-88-25;
економіки — eko1@umoloda.kiev.ua, 454-86-39;
медицини — povnyu4@umoloda.kiev.ua, 454-85-99;
культури — culture@umoloda.kiev.ua, 454-87-96;
соціальних проблем — socium@umoloda.kiev.ua, 454-85-99;
спорту — sport@umoloda.kiev.ua, 454-87-93